ÁRA: 24 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. JANUÁR 20. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM

BALOGH LAJOS RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Becsei Miklós
Benedek István
Bodnár Gyula
Bólya Péter
Darvas Szilárd
Galambos Szilveszter
Iszlai Zoltán
Mátyás István
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szmodis Imre
Dr. Tarnóczy Zoltán
Tóth Antal
Ze,ev (Ya,acov Farkas)

MAGYAR MURPHYK

O'TOOLE AXIÓMÁJA AZ ÁTMENETRŐL

A korlátlan lehetőségekhez lehetetlenségeken keresztül vezet az út.

●

STEELE A GYÓGYÁSZATI SEGÉDESZKÖZÖKRŐL

A karó nem azonos a gerinccel.

●

WHITTINGTON METAFIZIKAI TÉTELE

Bármily furcsának is tűnhet, a történelmet a történelem csinálja.

●

BURKE ELMÉLETE A NADRÁGSZÍJ-EFFEKTUSRÓL

Háborúban egyszerű: a végén jön a béke. Az átmenet végét azonban még ki kell találni.

Folyomány: Az átmeneti háborút már sikerült feltalálni.

●

RAYBURN SZEXUÁLIS FELVILÁGOSÍTÁSA

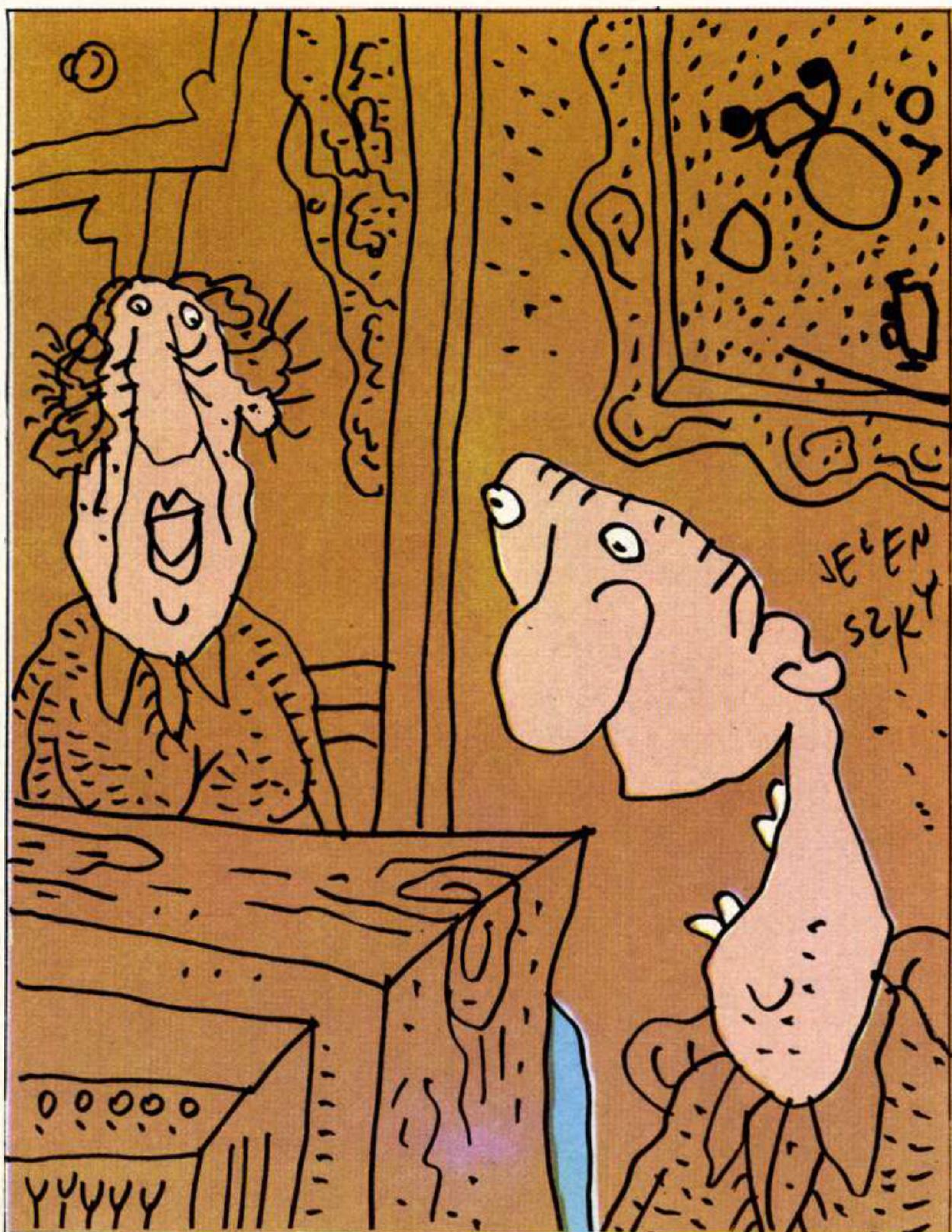
A fekete-fehér a szexben feldobhat, a politikában azonban impotenciával fenyeget.

●

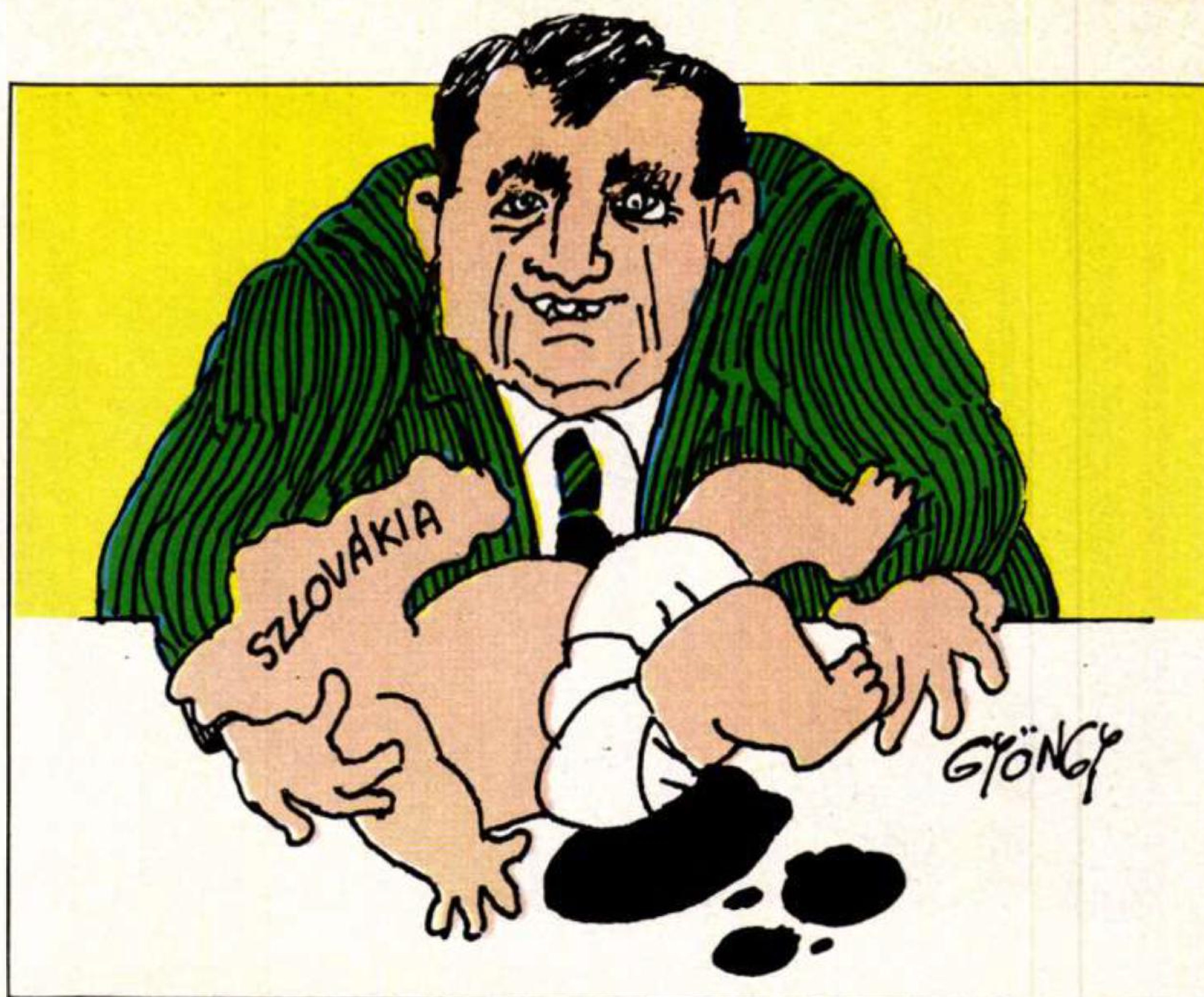
NAMBER VAN TÉTEL

Ha érted a reklámszöveg-írók lelkivilágát, elmondhatod, mindent tudsz a világról.

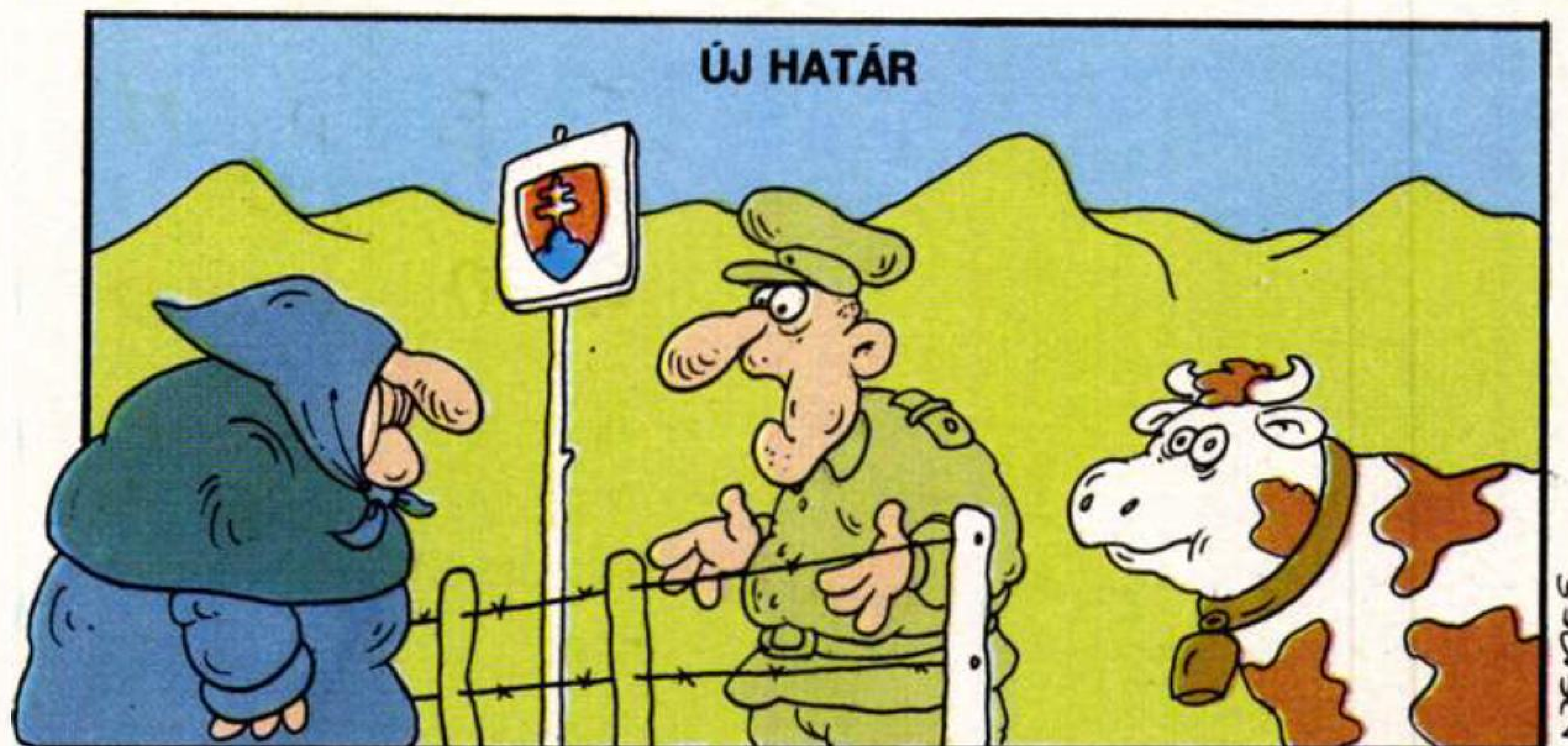
BECSEI MIKLÓS

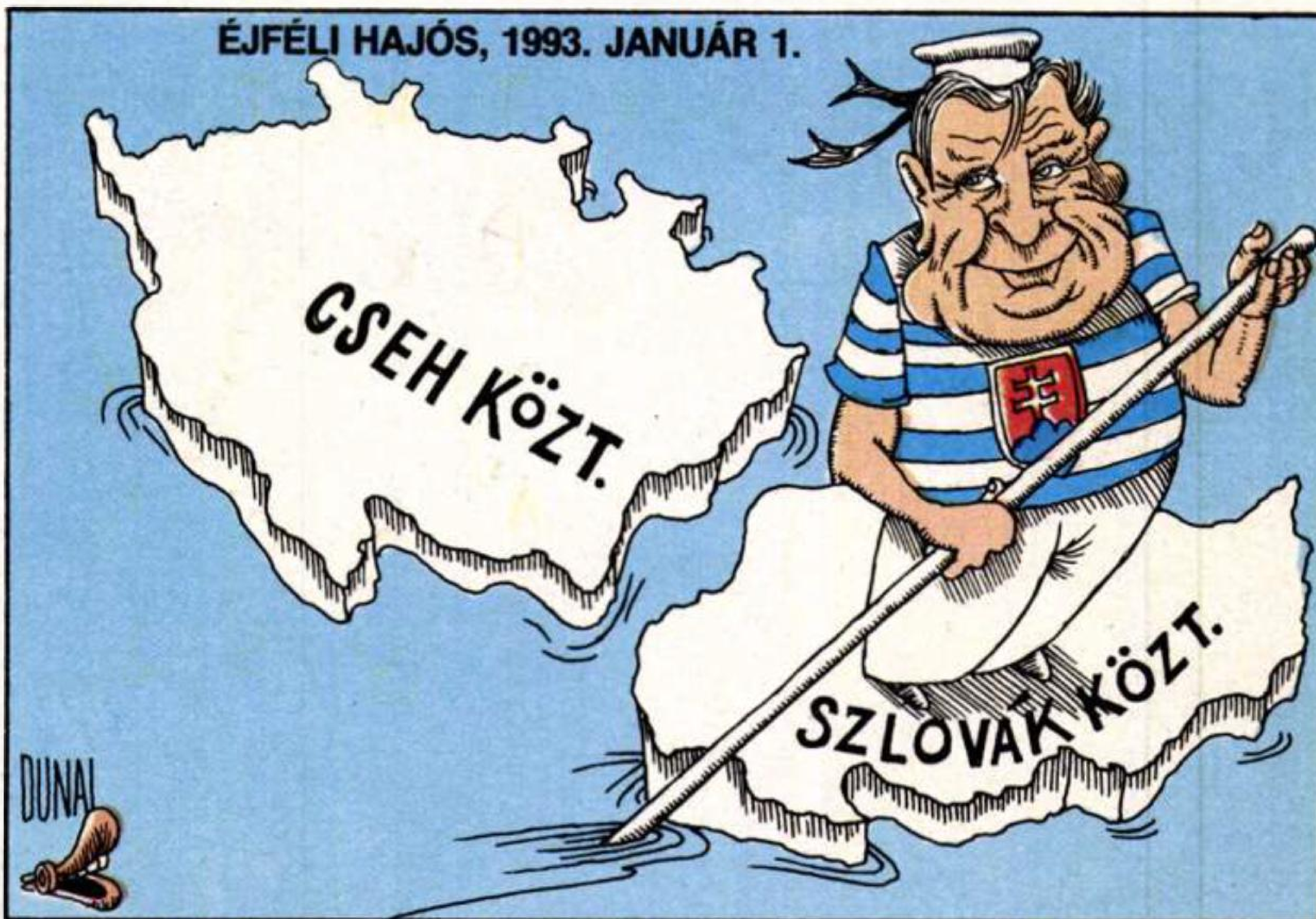
– Nem tudom mi tetszik annyira, már hetek óta a cseh, szlovák válásban.

– Akárhogy teszem tisztába, Gabcsikovónál mindig átereszt...

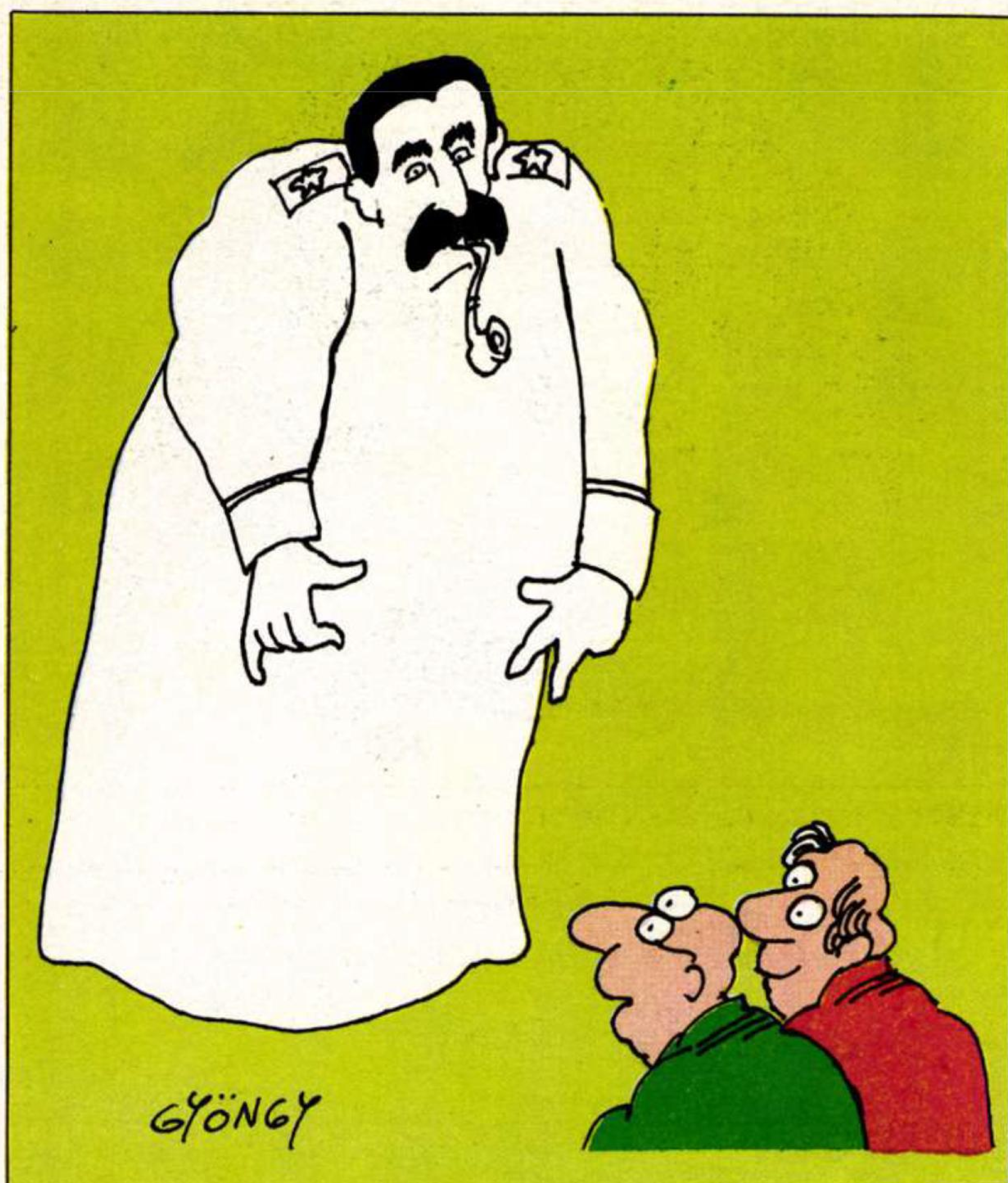

– Értse meg végre, Matuskova néni, már nem hajthatja csak úgy egyszerűen haza a tehénkéjét, hiszen ő január elseje óta szlovák állampolgár.

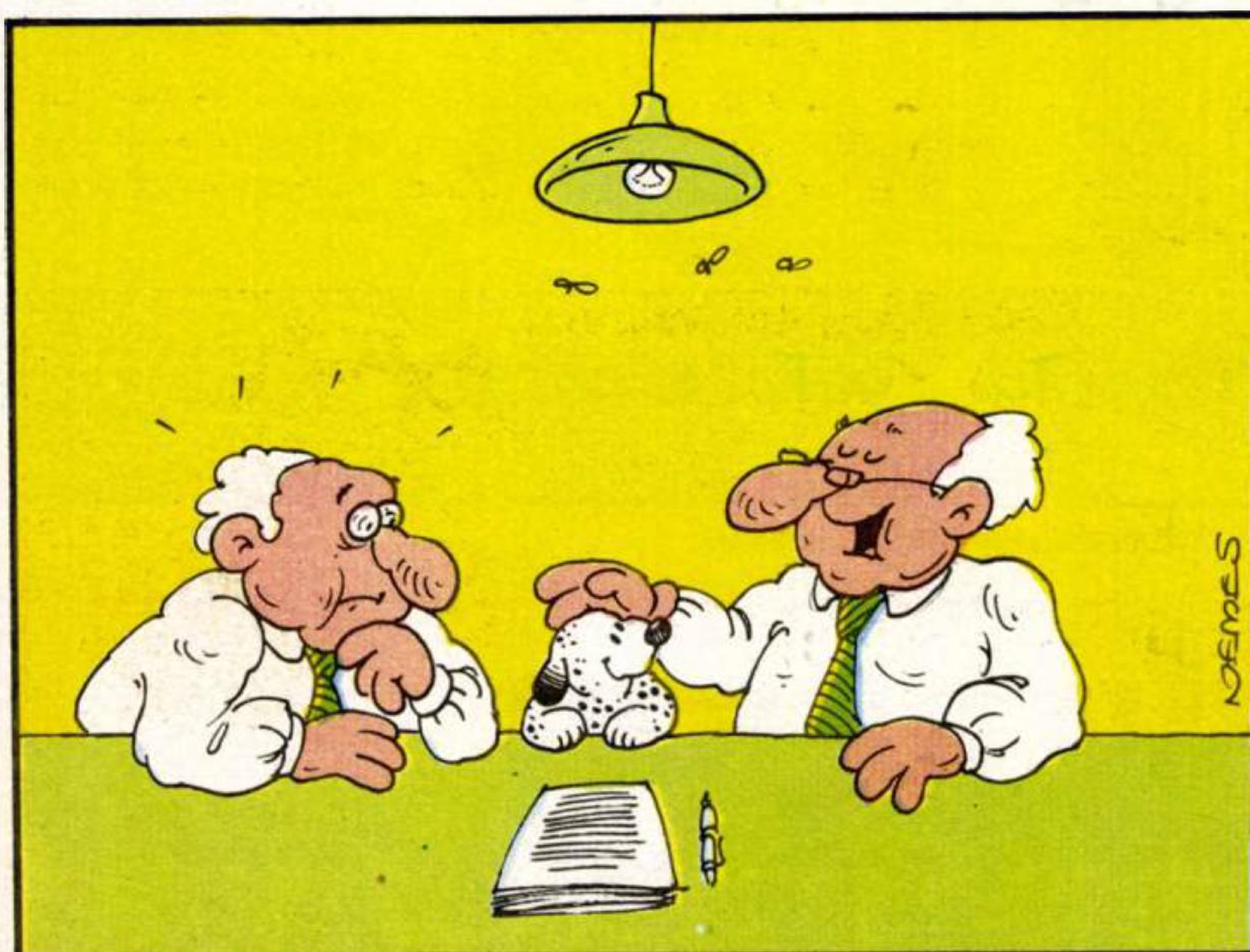

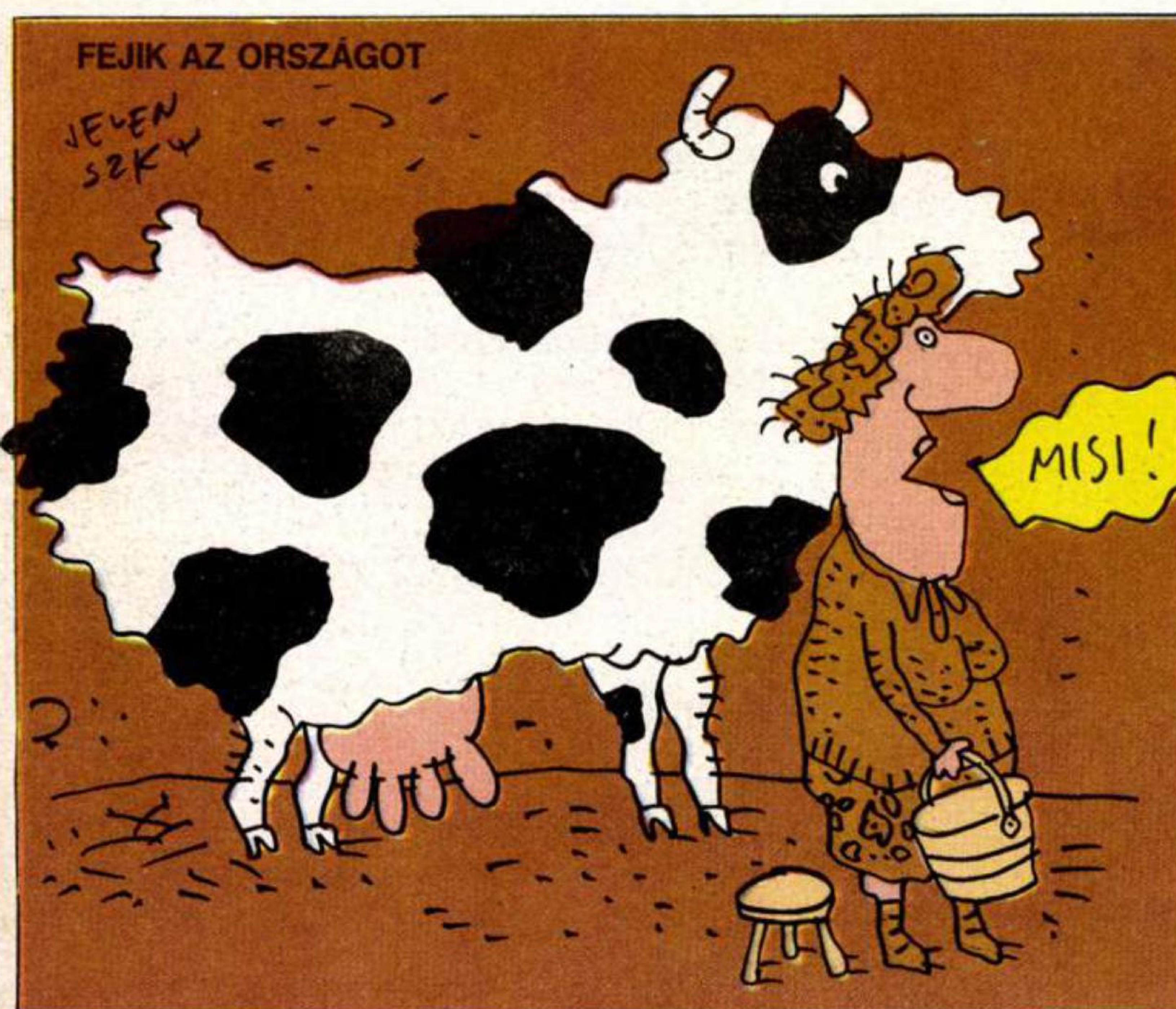
– Ezt nagyon rosszul csinálták, emberek! A katona azt magyarázhatta, hogy a konzervet ezzel a nyitóval kell kinyitni és vízben megfőzni...

– A választásokig még riogathatná pártfeladatként az MDF-et.

– Azt persze nem garantálhatom, hogy ért hozzá, de ő legalább a mi kutyánk kölyke.

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Ha stílszerű akarnék lenni, ezeket a sorokat névtelenül kellene írnom. Ugyanis a névtelen levelekről szólnék néhány szót. Azokról, melyekkel több-kevesebb rendszerességgel keres meg minket néhány, az ismeretlenség ködébe burkolózó olvasó.

Félreértések elkerülése végett: nem az e levelekben megfogalmazott lesújtó vélemények ellen ágálunk. A maga 24 forintjáért az olvasó olyan véleményt alkot lapunkról, amilyet jónak lát. A névvel érkező bírálatot megköszönjük, megfontoljuk s többnyire meg is fogadjuk. Már amennyiben megfontolandók.

De mit kezdjünk a névtelenül érkező „bírálatokkal", sőt mocskolódásokkal? Például azzal a kettővel, amelyet még régebben egy hét leforgása alatt hozott a posta. Az egyikben felszólít a magát a „Gamma dolgozói nevében" író ismeretlen, hogy: „te büdös zsidó, azonnal költözz ki Izraelbe", a másikban viszont „egy jóakaróm" arról biztosít: „szétverem a pofád, te rohadt antiszemita". E bájos ellentétpár pikantériája, hogy sem egyik, sem másik nem vagyok – következésképp a két grafomán anonymnak inkább egymással kellene leveleznie, szerény személyem kikapcsolásával.

Levelezőink között akadnak már régi, kedves ismerősök is, pontosabban régi, meghitt ismeretlenek. Az amerikai Bostonból általában havonta érkezik a névtelen levél, benne a Ludas Matyiból gondosan kivágva Kibédi Ervin legújabb verse, mellébiggyesztve néhány jó magyaros bostoni trágárság. Ennek az egyénnek már beceneve is van szerkesztőségünkben: a bostoni fojtogató mintájára „a bostoni hajtogató". Budapestről érkeznek viszont azok a gyöngybetűkkel telerótt levelezőlapok, melyeknek bár hinnének az illetékesek. Ugyanis ezekből kellett megtudnom, hogy havi illetményem 120 ezer plusz prémium. Erre mondják, hogy a fele sem igaz... Az a szomorú, hogy ezeket a lapokat hiába lobogtatom a bérelszámolásban, egyszerűen tudomást sem vesznek róla...

A sok névtelen között üdítő oázisnak tűnt az a levél, amelyet a minap kaptam Szombathelyről. Egy hölgy udvarias formában mondott benne tömör, ám lesújtó véleményt lapunkról, nem titkolva el sem nevét, sem címét. Természetesen udvarias válaszlevelet küldtünk, melyben arra kértük, írja meg, konkrétan mi az, amit kifogásol a Ludas Matyiban, melyik cikkünk vagy írásunk késztette méltatlankodásra.

A meglepetés ezután következett. Telefonon jelentkezett válaszlevelünk címzettje. Feldúltan, idegesen közölte, hogy pert indít, már meg is tette a feljelentést a rendőrségen. Először nem értettük, mi a kifogása valóban udvarias hangú válaszlevelünk ellen, aztán kiderült: a hölgy nem ránk haragszik, hanem arra az ismeretlenre, aki nevével visszaélt. Ő ugyanis nem írt nekünk, s ha írt volna, sorai dicséretet tartalmaztak volna, hiszen lapunkat olvassa és kedveli.

Döbbenetes új divat van születőben. Az alamuszi névtelenséget felváltja a mások neve mögé búvó sunyiság. Addig, amíg az efféle irományt csak egy szatirikus hetilap ledorongolására használják, tulajdonképpen nincs nagy baj. Ám osztom a szombathelyi hölgy véleményét: ma ilyen levelet írnak a nevében – ám holnap ki tudja milyet...

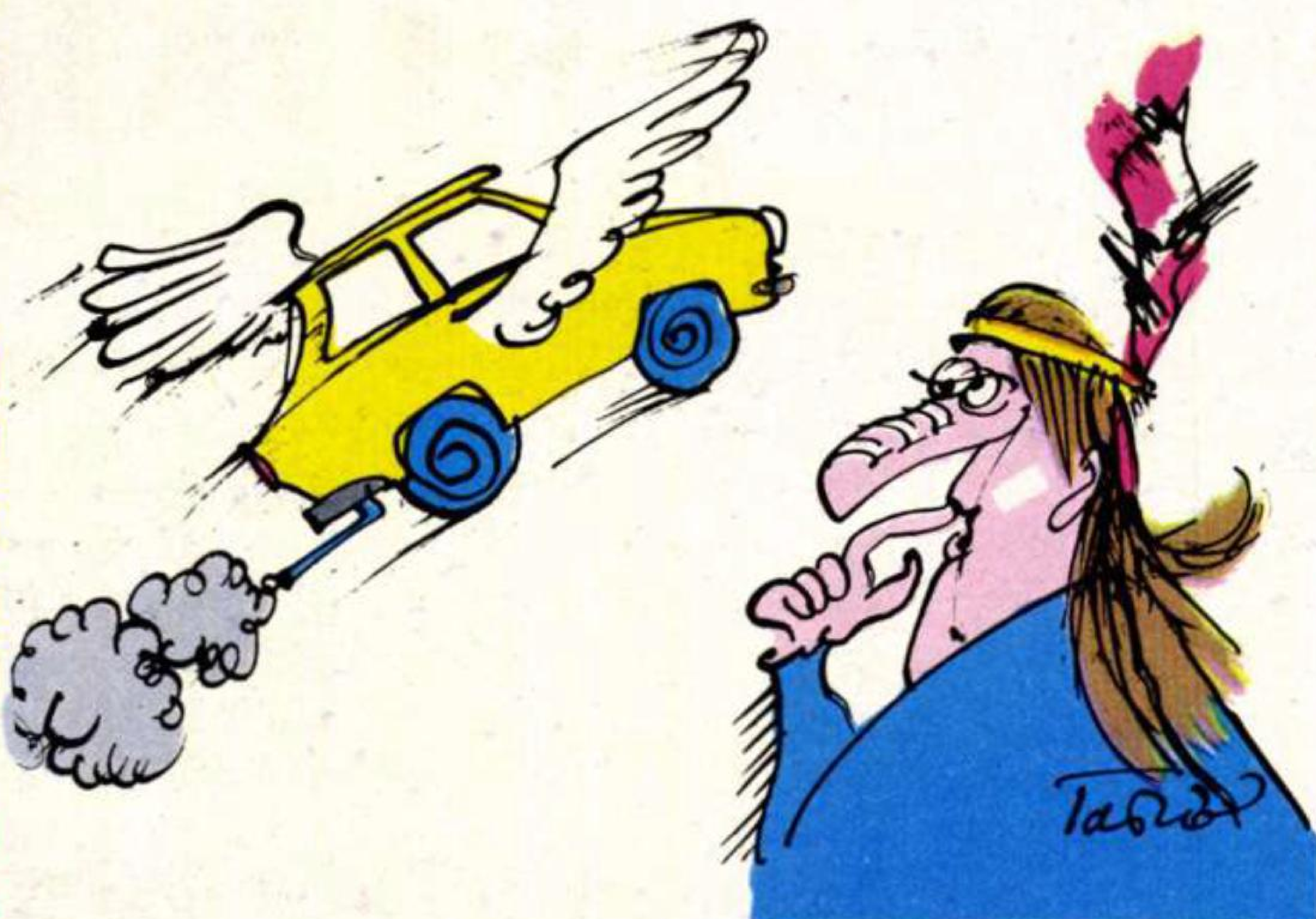
A névtelen levélíró szégyelli a saját nevét vagy véleményét – esetleg mindkettőt. Önmagára hoz szégyent. A más nevével takaródzó egy másik, mit sem sejtő embert akar megszégyeníteni. Ez még inkább megvetendő bűn.

Tévedtem, amikor azzal kezdtem, hogy e sorokat névtelenül kellene írnom. Stílszerűbb lenne más nevében zsörtölődnöm. Írásom alá más, mondjuk Farkasházy Tivadar nevét kellene biggyesztenem. Csak egy a bökkenő: gyanítom, a leírtakkal ő is egyetértene. Mert bár sok mindenben eltér a véleményünk, ebben biztosan nem.

Lám, minden rosszban van valami jó! Lehet, hogy az effajta levélírók fogják megteremteni a régen vágyott konszenzust?

A HÍR IGAZ

1994-BEN VENEZUELÁBAN KEZDŐDIK MEG A TRABANTOK GYÁRTÁSA

– Hát sosem bír a Víg Vadászmezőkre költözni?

A BŐRFEJŰEK MIATT SZUDÁNI DIÁKOK HAGYJÁK EL AZ ORSZÁGOT
SZÁZKETTEN ÉRKEZTEK ILLEGÁLISAN NIGÉRIÁBÓL

– Ne piszkáld, Józsi, ez nyugat-afrikai.

A LÉTMINIMUM ALATT ÉLŐK EGYIK VEZETŐJÉT ÁLLÍTÓLAG TÍZ FARMER ÉS EGY JÁTÉKAUTÓ ELLOPÁSA MIATT BOCSÁTOTTÁK EL A HUNGAROCAMIONTÓL

– Azért van létminimum alatt, mert nem kamiont lopott.

A DUNA-TV ZAVARJA A SZUPER CHANNELT

– A közszolgálati meg a nézőket.

Kovács dermedten olvassa az újságban saját halálhírét. Azonnal felhívja Szabót, a legjobb barátját telefonon.

– Képzeld, azt írja az újság, hogy meghaltam.

Szabó reszkető hangon válaszol:

– Tudom, olvastam.

Majd még rémültebben megkérdezi:

– Most honnan beszélsz?

ÚJÉVI TESZT KÖZÉPHALADÓKNAK

(Három hete immár, hogy magunk mögött tudhatjuk a '92-es esztendőt. Poharunkból és fejünkből elillant a pezsgő, így kitisztult aggyal már jobban végiggondolhatjuk a szilveszter mámorában tett elhamarkodott ígéreteinket. Alábbi tesztünk azoknak szolgál segítségül, akik a mai napig sem emlékeznek – vagy nem akarnak emlékezni – semmire.)

Ön hol töltötte a szilvesztert?
1. Családi körben.
2. Baráti társaságban.
3. Kómában.

Mit fújt meg szilveszter éjjelén?
1. Egy játéksípot, teli tüdőből.
2. Egy papírtrombitát, jókedvből.
3. A szomszédom óráját, zsebből.

Miért könnyezett éjfélkor?
1. Szeretteimre gondoltam.
2. A kétkulcsos áfára gondoltam.
3. Csípte a szemem a torma.

Mit fogadott meg koccintáskor?
1. Az idén lecserélem az autómat.
2. Az idén lecserélem a lakásomat.
3. Az idén lecserélem a feleségemet.

Ön mit kívánt nulla óra egy perckor?
1. Sok boldogságot.
2. Sok pénzt.
3. A főnököm feleségét.

Mennyit ivott szilveszterkor?
1. Egyáltalán nem ittam.
2. Csak egy pohárka pezsgőt, ha jól emlékszem.
3. Csak az első pohárkára emlékszem.

Evett-e lencsét elsején, hogy sok pénze legyen?
1. Nem, mert utálom a lencsét.
2. Mi az a pénz?
3. Mi az a lencse?

(Kitöltött tesztlapjaikat ezúttal kivételesen ne küldjék el szerkesztőségünk címére, hanem gondosan őrizzék meg azokat. Így mindannyian nyertessé válnak – gondoljanak csupán a vadiúj postai díjtételekre...)

WÉBER TAMÁS

BENEDEK ISTVÁN:

AZ OJSÁG

A régi jó békevilágban, amikor még kedve szerint szerethette vagy nem szerethette az egyik magyar ember a másikat, például a keresztény vallású a nem keresztény vallásút, és megfordítva, bármely hiten lévőnek kedvenc vicclapja volt az *Ojság*. Hogy senkit meglepetés ne érhessen, már a címlapon héber írást utánozva jelent meg a lap címe. Írói persze jórészt maguk is héberek voltak, és fogalommá tették a „zsidó viccet", amely többnyire így kezdődött: Azt mondja a Grűn a Kohnnak...

Volt a lapnak egy állandó rovata, ezzel a felcímmel: *Nú, és maguknál mi a lád?* Nem kellett jiddisül érteni ahhoz, hogy a *lád* szó megfejtést nyerjen, a szövegből egyértelműen kiderült, hogy a jelentése: baj. Ha két pesti zsidó összetalálkozik, természetesen panaszkodással kezdik, előbb elsorolja bajait az egyik, aztán megkérdi: Nú, és maguknál mi a lád?

Ha még ma is érvényben volna ez a szokás, a párbeszéd valahogy így hangzanék:

Két zsidó találkozik.

– Mi újság? – kérdi a Kohn a Grűntől.

– Ojvé, ne is kérdje. Beszédet mondott a Göncz.

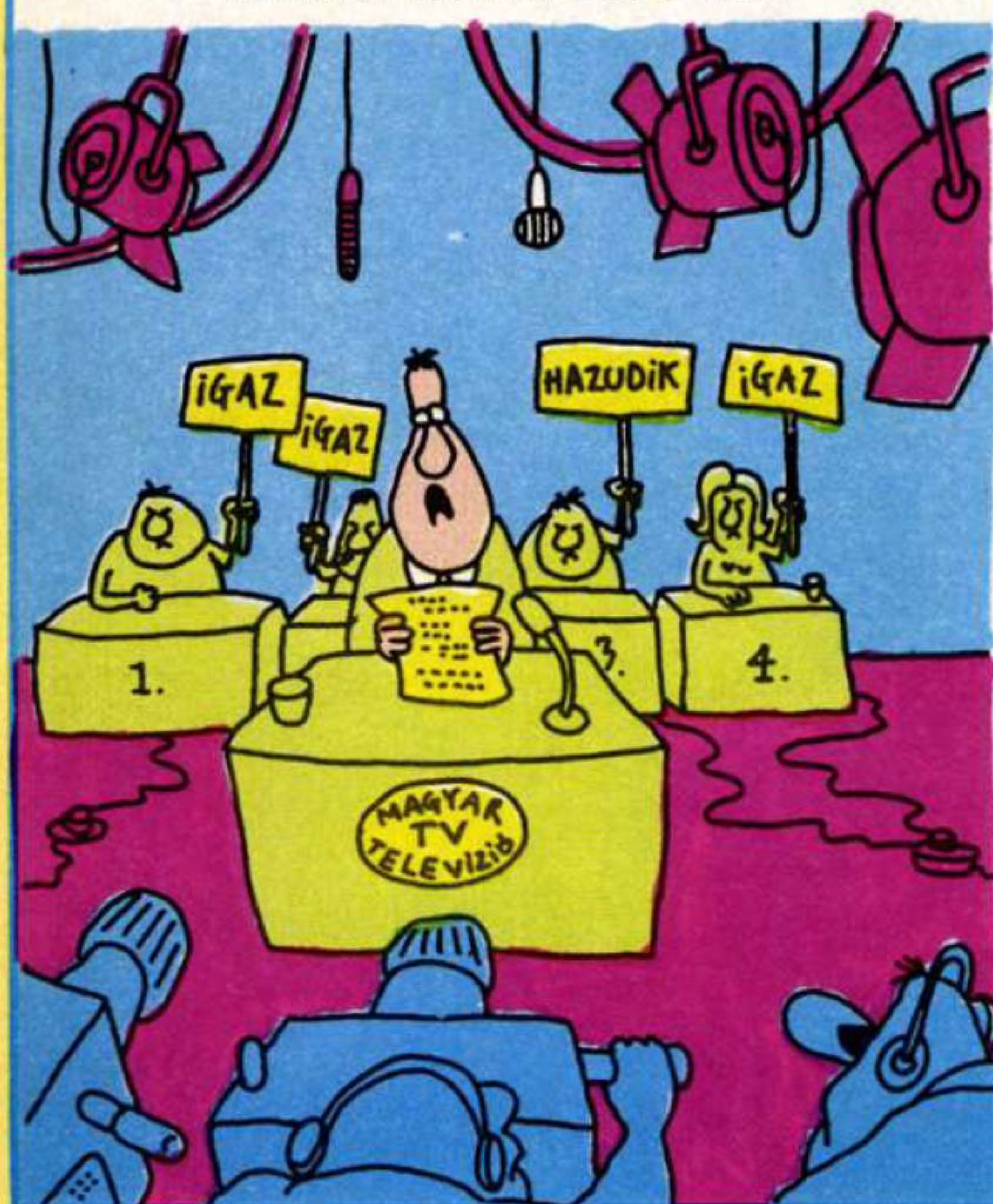
– No és mit mondott?

– Azt mondta, hogy itt minden nagyon rossz. Nú, és maguknál mi a lád?

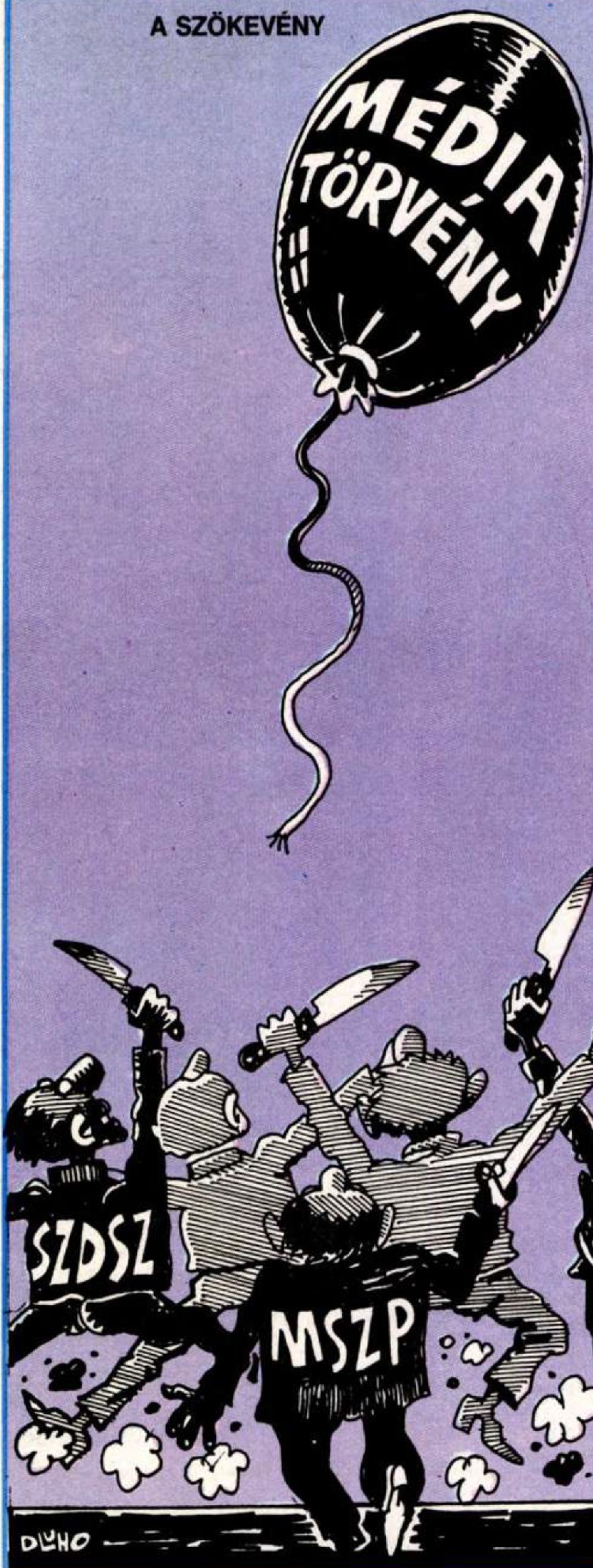
– Beszédet mondott az Antall. Azt mondta, hogy itt minden nagyon jó.

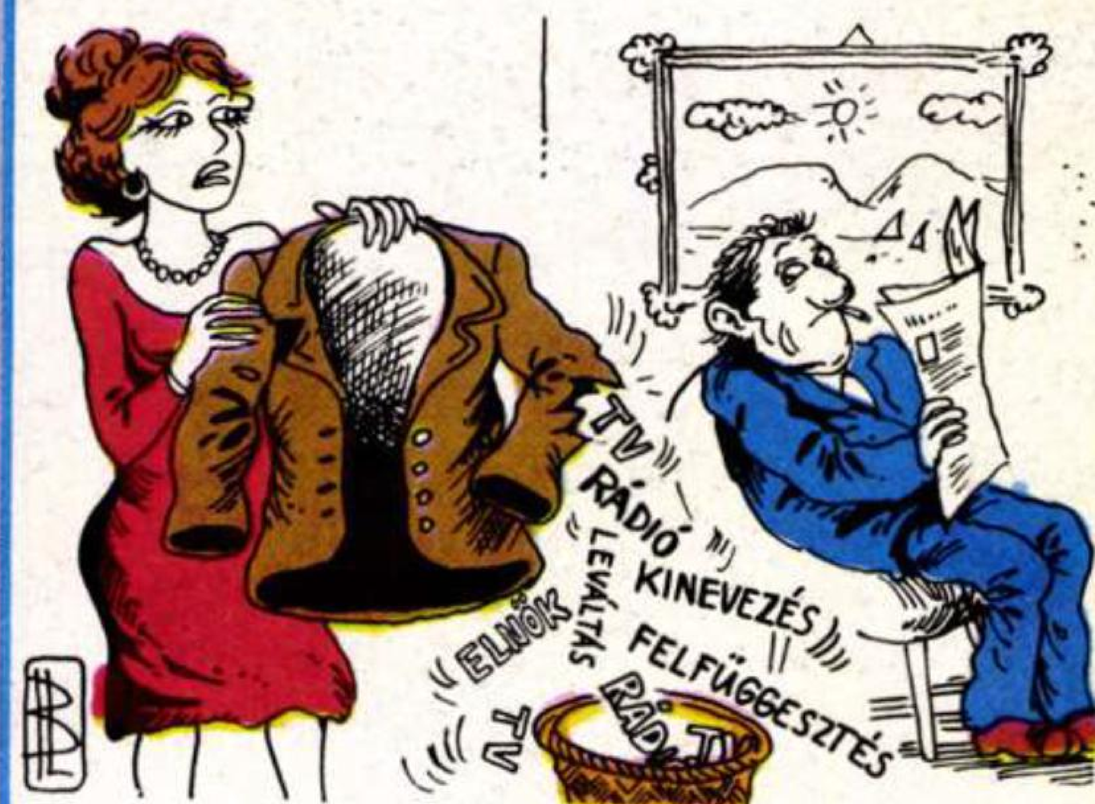
– Ojvé, ez még rosszabb hír.

A MÉDIAVITA MEGOLDÁSA

A SZÖKEVÉNY

– Úgy tűnik, Lajoskám, mintha már kissé unnád a médiavitát.

NÉPI TERMÉSZETGYÓGYÁSZAT

– És székrekedés ellen mit tud ajánlani?

BODNÁR GYULA:

FOGADALOMTÉTEL

Tudom, hogy szóra sem érdemesíthető emberi hiábavalóság egy újabb esztendő elején fogadalmakat tenni, de mégsem tudom szó nélkül hagyni a dolgot. Nem azért, mintha irritálna, nem! Tőlem mindenki olyan kinyilatkoztatást tesz, amilyet frakciója, vagy anyagi helyzete megenged. ...Ez az ő ügye. Úgysem fogja betartani! Nem hiszik? Jó, mondok rá példákat.

Ha annak idején komolyan vették volna azt a fogadalomértékű jelszót, hogy: „A szocializmusban legfőbb érték az ember!", akkor most nem lenne szükség a körzeti orvosok „háziasítására".

Ha azt is betartották volna, hogy: „Aki nem dolgozik, az ne is egyék!", nem lett volna kiktől „rendszert váltani", hiszen már évtizedekkel ezelőtt elvitte volna az éhhalál a teljes egypártapparátust.

Viszont amit én megfogadtam, azt mind be is tartottam! Méghozzá az utolsó betűig. Még kisgyermek koromban megfogadtam, hogy mindig igazat mondok. Most már legalább tudják, hogy miért voltam négy évtizeden át néma!

Nem én mentettem át a státusomat sem, méghozzá azon egyszerű oknál fogva, mivel nem volt. Soha nem tettem olyan fogadalmat, ami alapján státust kaphattam volna. Nem én privatizáltam az össznépi tulajdonra argósított állami vagyont, én ugyanis megfogadtam azt a parancsolatot is, hogy „ne lopj!".

Nem én agyaltam ki a kétkulcsos áfát sem, hiszen megfogadtam anyám jó tanácsát, miszerint: „amit magadnak nem szeretnél, azt másoknak ne kívánd!".

Ezek után mi sem természetesebb, minthogy el vagyok magamtól ragadtatva. ...Nem, ez túl enyhe, el vagyok bűvölve, sőt elámulva, kvázi elájulva. Tiszteletben is tartom magam, legszívesebben kalapot emelnék előttem. Sőt! Leborulnék önmagam nagysága előtt!

Azt mondják, hogy ez már kórosan végkifejlett egoizmus? Hogy honnan van pofám felmagasztalni önmagamat? ...Miért? Csak a parlamenti pártoknak szabad? Vegyék tudomásul, hogy én is egy párt vagyok. Igen, egy egyszemélyi párt, és a lehető legjobb oldalon állok! ...A saját oldalamon.

Rendben van, megfogadom itt és ünnepélyesen, hogy leszokom az öndicsőítésről. Igaz, így soha nem lesz belőlem pártügyészből avanzsált pártelnök, de üsse kő!

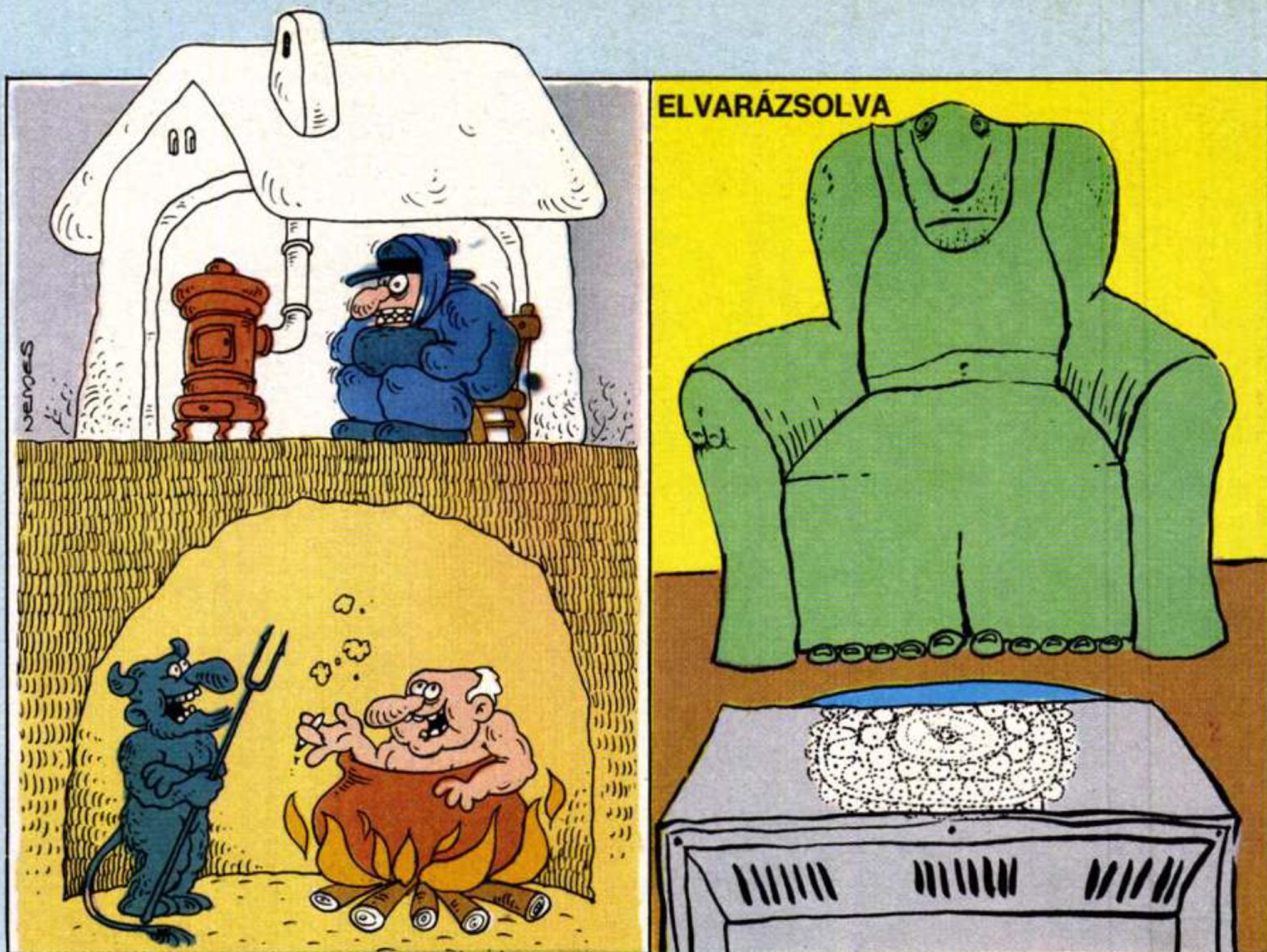
Ennek ellenére – no meg, hogy még tökéletesebb teremtményévé válhassak Istennek – teszek egy-két fogadalmat. Már csak önmagam kiengeszteléseképpen is.

– Akkor sem fogom a hentes jó édesanyját emlegetni, ha a kilencszáz forintos rostélyos felét mócsingban adja. (Hátha évek múltán hálából egy kis húst is becsempész majd az akkor már ezerötszáz forintos mócsing közé...)

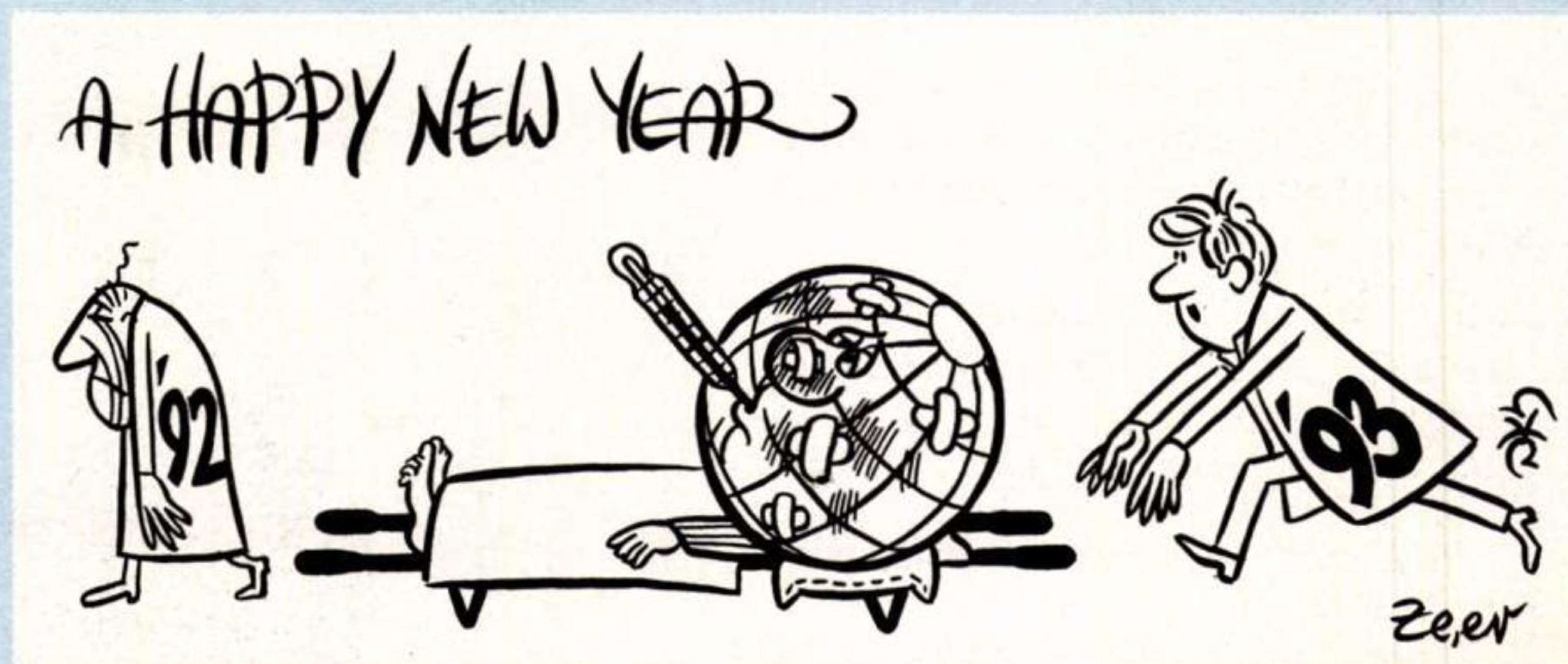
– Nem fogom kérni a taxisra a durrdefekt istenének a haragját akkor sem, ha kétszáz forintról indul az órája. (Lehet, hogy nemsokára ő lesz olcsóbb a majdan márkáért közlekedő villamosnál...)

– Lemondok a hazárdírozásról, nem égetem el kisdobos nyakkendőmet, apám sztahanovista okleveleiről, nagyapám bugyonij sapkájáról nem is beszélve. (Honnan tudhatnám, hogy volt főnökeim közül végül is nem a volt MSZMP-titkár fogja-e privatizálni a gyárat...)

Egyvalamit azért nap mint nap szeretnék megszegni. Dehogyis valamelyik fogadalmamat... A mindennapi kenyeremet!

Lapzártakor kaptuk ezt az újévi üdvözletet a Magyarországról elszármazott világhírű izraeli karikaturistától, Ze,ev alias Ya,acov Farkastól.

EGYELŐRE NEM MUTATJÁK BE CLUJ-NAPOCÁN AZ ATILLESCUT

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

VITÁNYI IVÁNNAL,

a Magyar Szocialista Párt képviselőjével

Képviselő úr, mostanában egyremásra elhangzik az a – szerintünk alaptalan – vád, mely szerint az Antall-kormány a Horthy-rendszer restaurálására törekszik. Ugyanakkor Horthy kormányzónak egyetlen rokona ül a magyar parlamentben, mégpedig az MSZP soraiban. Tudja, kire gondolok?

– Természetesen. Rám. Már nem egyszer elmondtam a nagy nyilvánosság előtt is, hogy egyik nagyanyám Horthy Ágnes volt, Miklós unokatestvére. Abban viszont téved, hogy én lennék a parlamentben az egyetlen Horthy-rokon. Hárman vagyunk, bár tény, hogy én vagyok a kormányzó legközelebbi rokona.

– Megkérdezhetnénk, ki a másik kettő?

– Hogyne. Viszont én nem válaszolhatok. Kollégáim ugyanis nem hatalmaztak fel arra, hogy felfedjem rokonságukat.

– Annyit sem árul el, hogy melyik párt tagjai?

– Legyen elég annyi: nem kormánypártiak.

– Akkor nem különös a vád, hogy a Horthy-rendszer épül újjá, miközben csak az ezt állító ellenzékben ülnek Horthy rokonok?

– Véleményem szerint a kormány tekintélyelvűsége, a kliensi kapcsolatok építgetése valóban a két háború közötti politikai állapotokat idézi. Habár – ha jobban belegondolunk – az ilyesmi nem csak Horthy korát jellemzi. Így volt ez Rákosi, Kádár, sőt Ferenc József idején is.

(Vitányi Iván már nem mondja ki, de a következtetés egyszerű: e gondolatmenet alapján most annyira van Horthy-rendszer, mint Rákosi idején Ferenc József-i kor...)

– Milyen emléket őriz a kormányzóról?

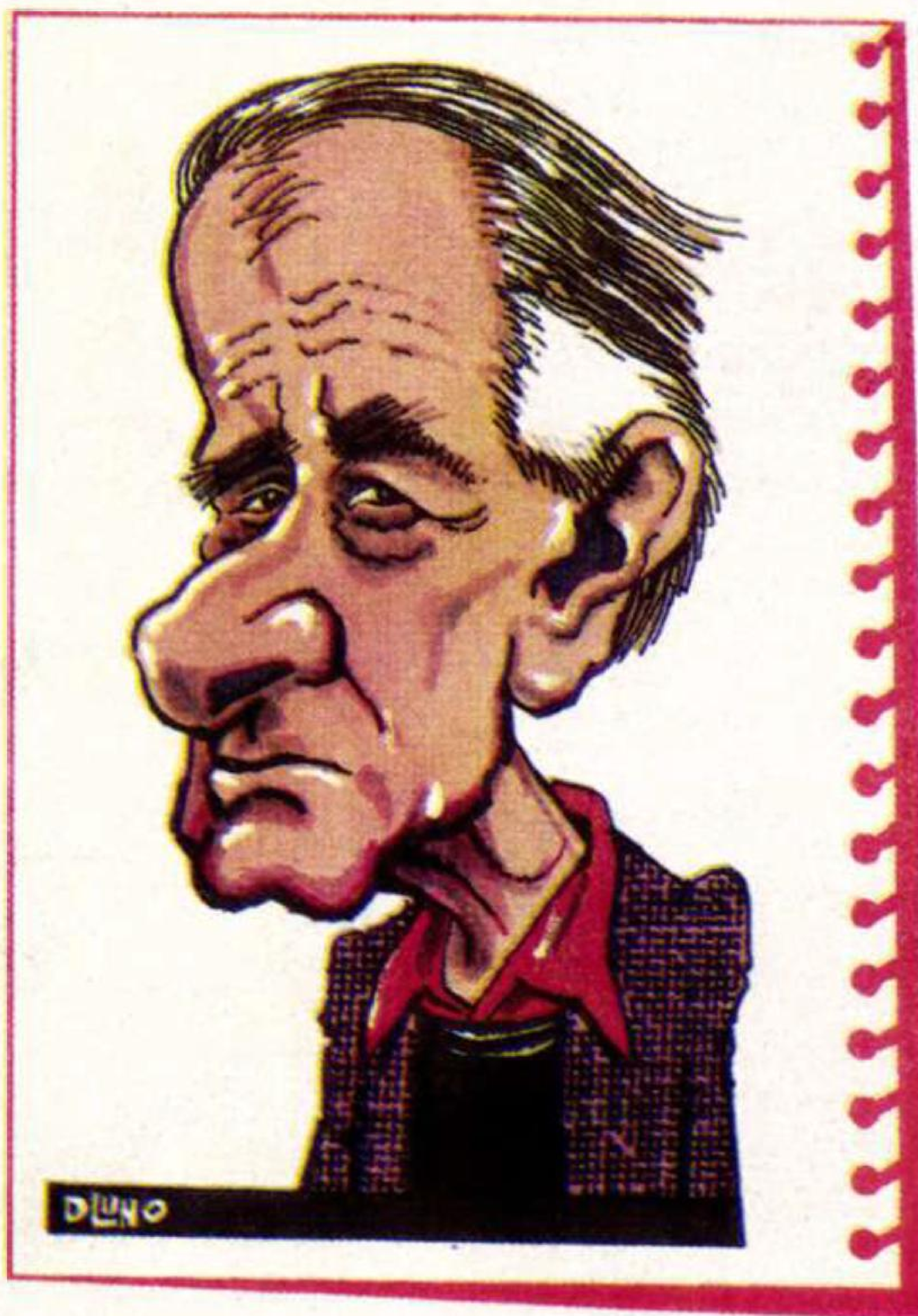
– Egy hét évvel a születésem előtt írt levelét dédapámhoz. Valahogy így szól: „Kedves Vilmos bátyám, kérésednek sajnos most nem tehetek eleget, mert nehéz a hadihelyzet. Türelmedet kérem. Pola, 1918..." Nem tudom, Vilmos dédapám mennyire volt türelmes ember, mindenesetre a hadihelyzet könnyebbé válását nem tudta kivárni... A családnak az az ága, melyben én születtem, nem kedvelte Miklóst. Úgy tartották, törleszkedik az udvarhoz. Később pedig, már kormányzó korában nagyanyám egy megjegyzését, melyben arra szólította fel, támaszkodjék jobban a középosztályra, meglehetősen nyersen utasította vissza. Így meg is szakadt a kapcsolat köztük.

– Hogyan lett ön ilyen rokonsággal baloldali?

– Marx tanaival a sárospataki kollégium nagy könyvtárában ismerkedtem meg. Tizenkilenc évesen kerültem az ellenállásba.

– Szülei mit szóltak ehhez?

– Ők liberálisak voltak – noha ez ellen

a jelző ellen bizonyára tiltakoznának. Amikor 1944-ben megtudták, hogy csatlakoztam a kommunistákhoz, csak arra intettek szülői aggódással, hogy vigyázzak magamra. De hiába vigyáztam, egy borús hétfői napon elkaptak. Amikor többedmagammal bekísértek a Gestapóra, az udvaron a metsző hidegben éppen egy meztelenre vetkőztetett fiatalembert úgy vallattak, hogy hideg vizet zúdítottak rá az öntözőcsővel. Amikor ezt meglátam, csak ennyit mondtam társaimnak: „No, ez a hét is jól kezdődik!..."

– Vagyis a humorát nem vesztette el.

– Hiszem, hogy a jó kedély a legnehezebb helyzetekben is segít.

– Itt, a Parlamentben találkozik humorral?

– A képviselők korántsem olyan morc emberek, mint sokan hiszik.

– És ez a sok marakodás, ellenségeskedés?

– Ez a parlamenti demokrácia velejárója.

– Igen, de például az angol honatyák, miután jól kiveszekedték magukat a Házban, utána kedélyesen csevegve együtt mennek a klubba, vagy a golfpályára.

– Nekünk nincs időnk ilyesmire. De viszonyunk nem olyan rossz, mint a kívülállónak tűnik. Például általános a tegeződés. Csak akkor magázzuk egymást, ha élesre fordul a vita. Vagyis éppen fordítva, mint az átlagembereknél. Az utcán akkor tegezik egymást az emberek, ha valami csúnyát akarnak mondani: „Nem tudsz vigyázni, te marha?! vagy: Nem látsz a szemedtől?" Nos, mi akkor tegeződünk, amikor udvariasak vagyunk, és például a kulturális bizottságban „Ferikém"-ből akkor lesz „elnök úr", ha valami gorombaságot akarunk a fejéhez vágni.

– Tehát jó véleménnyel van képviselőtársairól?

– Véleményem jó is, rossz is. A képviselők felét régről ismerem. (Ez is némileg belterjességet jelez!) De észre kellett vennem, hogy akit megcsap a hatalom szele, megváltozik. Más hangsúllyal beszél, atyáskodó hangnemre vált, minden apróságon megsértődik. Ezért aztán sok régi barátommal nagyon felületessé satnyult a kapcsolatunk. Mivel én a régi rendszerben is közelről ismertem sok akkori vezetőt, keserűen kell megállapítanom, az újak is az ő stílusukat veszik át. Ha Aczéltól kértem annak idején valamit a közművelődésnek, ugyanúgy nézett ki elábrándozva, kérésem meg se hallva az ablakon, mint egynémely mai utóda. Már csak ezért is nagyon várom a következő választásokat. Kíváncsi vagyok arra, hogy a most nagyhangú ellenzéki képviselők esetleges hatalomra jutásuk esetén mennyi idő alatt veszik majd át ugyanezt a stílust. Ha átveszik, jót nevetek majd rajtuk.

– Ön többes szám harmadik személyt használ. Ezek szerint nem tartozik azok közé, akik az MSZP-t „befutóra" tippelik?

– Természetesen a saját pártomnak drukkolok, és bízom benne, hogy jól szerepel. De nem ez a lényeg. Nem leszek elkeseredve, ha nem mi kerülünk kormányra. Egy igazi demokráciában az ellenzéknek is súlya, tekintélye, befolyása, hatóereje van. A törvények kialakítása az egész parlament feladata és felelőssége. Azt viszont fontosnak tartom, hogy ne mindig ugyanazok kerüljenek kormányra. Demokráciában a kormányzás nem nyugdíjas állás.

– Képviselő úr, köszönjük a beszélgetést, annál is inkább, mert az ellenzék soraiból ön volt az első, aki vállalkozott egy beszélgetésre a Ludas Matyival.

– Akkor viszont nem értem, miért ragaszkodunk az ország házában csak a vitához használatos magázódáshoz?

– Igazad van. Köszönjük, és további munkádhoz sok sikert kívánunk. Megígérjük, a jövőben is tegezni fogunk.

– Akkor is, ha egy s másban nem értünk egyet?

– Legfeljebb a vita hevében váltunk át magázódásra. Nem végleg, csak egy rövid, vitányi időre.

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

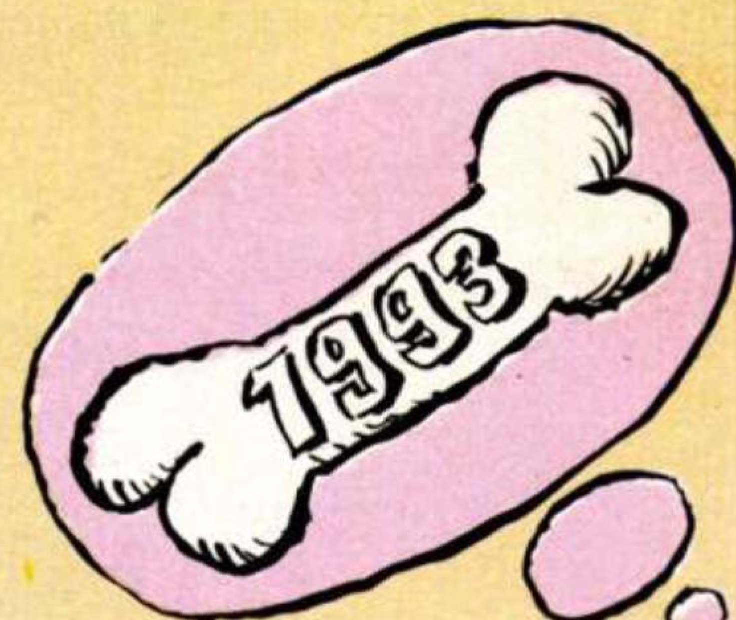
Hallom ám az egyik polgármesterdalnok nyilatkozatát, aszongyahogy nincs pénz, tehát „amelyik kórházi szárny össze akar dőlni, az össze is fog dőlni". (Így!)

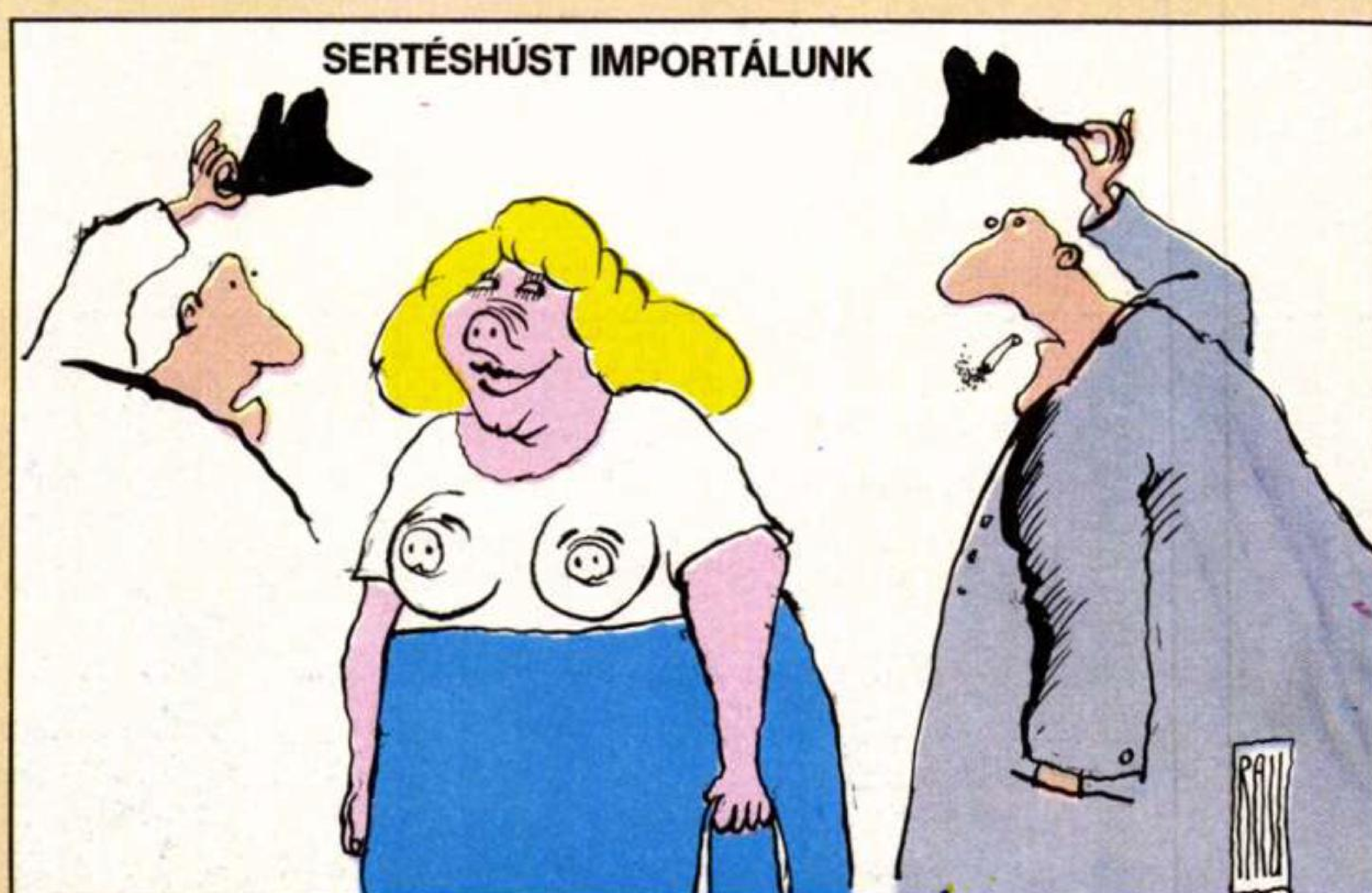
Vajon én, B. P., hogyan gondolkoznám ezen passzus hallatán, ha összedűlőfélben lévő kórházi épületszárny vónék?

Hát... Elsőbb úgy, hogy jól kiszúrtak velem: az építész, aki tervezett, túlórában csapta össze a tervrajzomat, mert maszekolt munkaidő alatt, butikosoknak és vendéglősöknek tervezvén kacsalábon forgó várakat; az építésvezető kilopta belőlem az anyagot, téglát, panelt, üveget; a helyemet úgy választották ki a főokosok, hogy süllyedek, mióta csak létezem... S most közlik velem meg mindenkivel, hogy *összedőlök.*

Aztán az jutna az eszembe: Vajon hány hozzám hasonló épületet lehetett volna rendbehozni a milliókból, amelyeket a helyhatósági választásra költött az ország – melynek eredményeként ilyen cinikus fickók is polgármesterek lehettek?

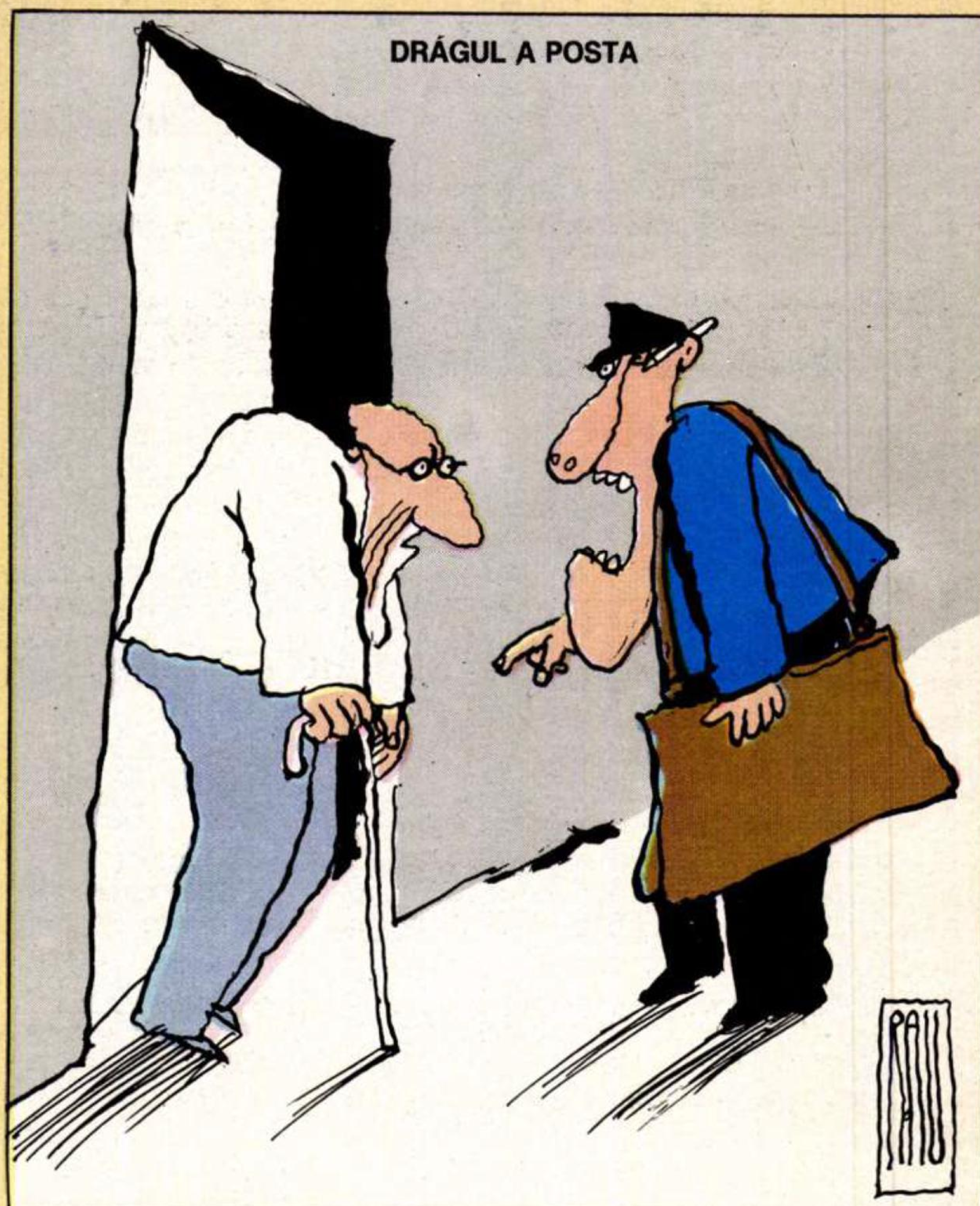
Igen, dűlök összefele. A betegek és orvosok a kórházi udvarra kerülnek, és kapnak a polgármesterlegényektől egy-két lópokrócot és zsíroskenyeret, arra tán még van pénz, *ugye, fiúk?*

– Hát igen, szép Budapest, csodálatos. Viszont engedje meg, Gizike, hogy egyszer meghívjam Melbourne-be, egy magyar kiskocsmába.

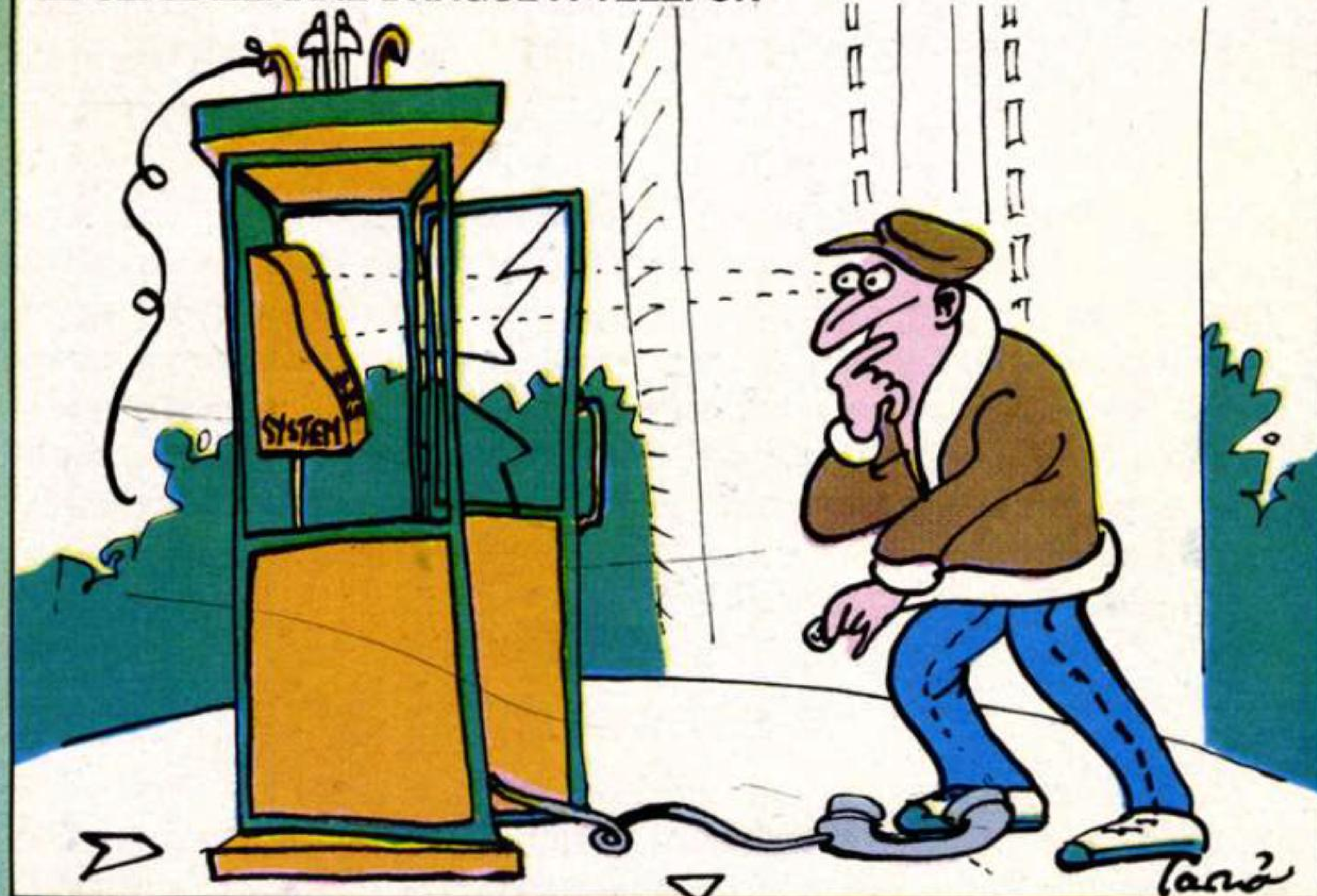

– Meghoztam a nyugdíját, Józsi bácsi, de arra sem elég, hogy kifizesse a postai díjat, adjon még egy ötvenest.

ÁRADÓ ADÓ

– Drága uram, értse meg végre, attól, hogy ennyibe kerül, ide azért még nem érvényes a BKV-bérlet.

– Ez már a negyedik tarifaemelés, amit megúsztam!

WALTER BÉLA:

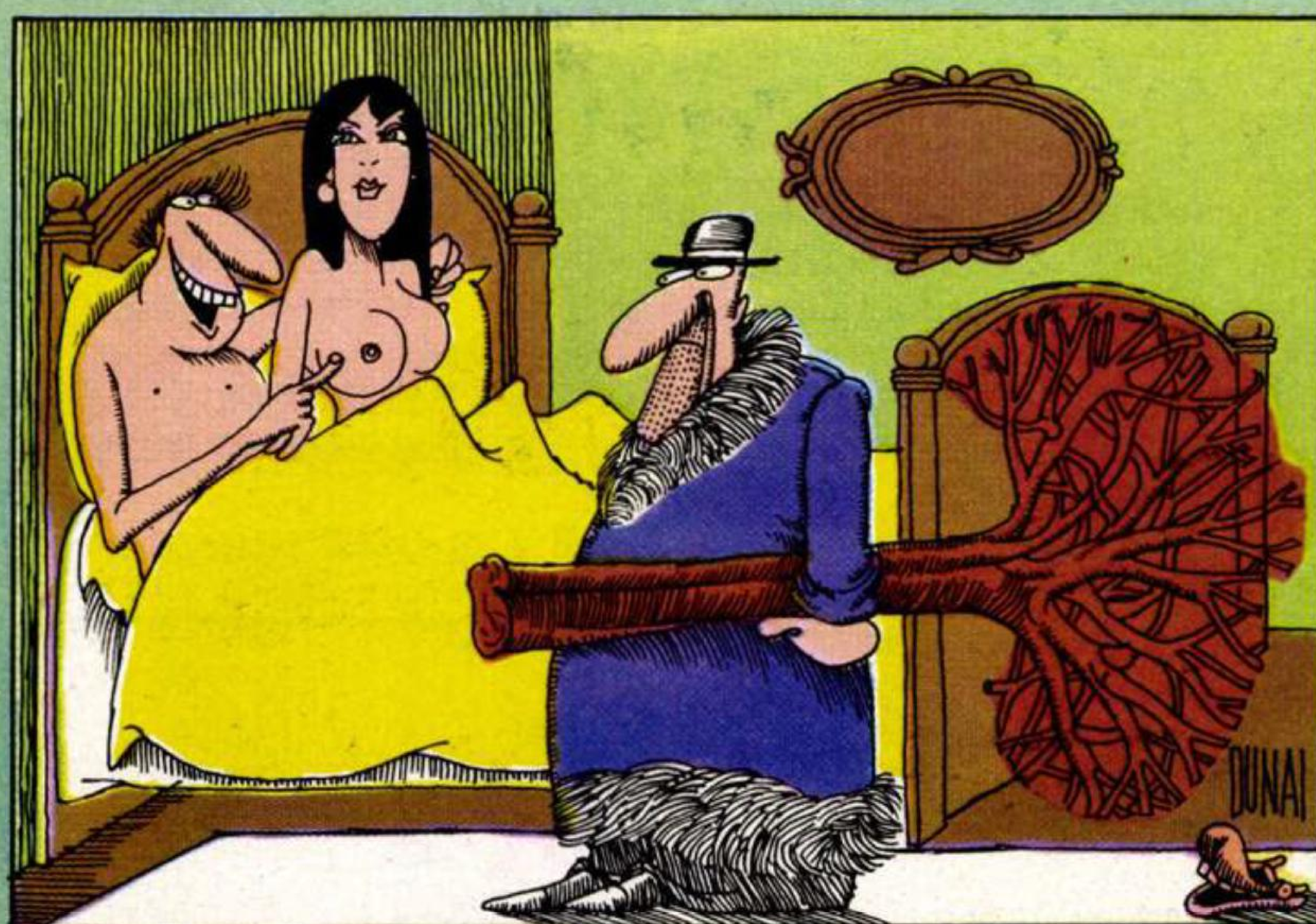
TÁVOLSÁGI BU-SZONETT

Vecsés és Budapest közt ingadozva
jó őstermelő-erőmet vetve
lapba (naná, a Ludasba!) naponta
és hetente, sírva és nevetve

viccelek Önnel és magammal, habár
– fából vastarifa – bököd, zargat
szüntelen számtalan gond. Hol a 6ár?
Árazópisztolyok *mögött* hallgat

a múzs ám! Nyakában, no nem lakás-, két
adókulcs fityeg. S minden versem előtt
fejszámol, oszt' szoroz: viszi a kápét.

Tavaly még engem, szegény szonettelőt
kötött a tizennégyes sorszám.
Ma már?... Belepirul az orcám...

– Jó, hogy jössz, Józsi! Épp most magyarázom a nejednek, hogyan kell az erdőre licitálni!

BEVÁSÁROLÓK

Kőkorszakbeli kapitalizmusunkban a karácsonyi és egyéb köztes vásárlók jól tudják: a Shopping Centerekben nem kizárólag középcsatároknak való ingek kaphatók. Ahhoz is hozzátörődtek, hogy számos legendás cipőboltban cipőn kívül zokni, zoknihoz mosópor, mosópor utánra kézzselé, valamint ablakhoz csapható tréfás zselétrutymó és dobozos ananászlé van rendszeresítve. Vásárlási szokásaink azonban még nem egészen csiszoltak. Helyenként annyira átmenetiek, hogy az ember átmegy az üzleteken és semmit sem vesz. Miért? Erre válaszolnak kisded(ós) történeteim.

A ZSEBERNYŐ

Mivel a természetközelben élő Robinsonnak is kellett esernyő, én pedig ősszel párszor megáztam a városi természet csatakos ölén, elhatároztam: vennék egy kézhözálló nedvességelhárítót. Átvergődve a nagyáruház előtti indiai perzsabazár tukmálósorfalán, bent odajárulok a valamivel bizalomgerjesztőbb elárusítópulthoz. Van ugye golfütő, de én esernyőt szeretnék, működő nyíló-csukósat. Kint megint ónosan szitál, az eladó pedig kérésemre bemutatja – no nem az ernyőműködtetés mikéntjét, hanem a Használati Szabályzatot. Rendesen ugyan nem látom (öregedés plusz hunyorgó neon), de azért ilyesmiket olvasok.

„A műanyag tokot a huzat redőzésének irányába történő forgatás közben húzzuk le és fel." „A tokot a nyomógombjánál nyitni, a nyílással szemben lévő végénél megfogni, az esernyő fogógombját jobb kézzel átfogni és az esernyőt a tokból kihúzni." „A keletkező anyaghullámokat kihúzni. A rögzítő szalagtól balra lévő hullámokat balra fektetni. A jobb oldali hullámokat jobbra fektetni és bezárni a rögzítőszalagot." Hasonlók. Ha japán hajtogatóművész lennék, belevágtam volna a csinos darabba. Féltem viszont, hogy eszközredőzéstől eszközredőzésig kitavaszodik. Ezért visszaódalogtam a gyermekét kívül szoptató, nyitott ernyőt tartó, tört magyar nyelven értő leányhoz. Háromszázat adtam, nem áztam tovább országosan. Ha nem tudom, hogy kell összecsukni, erkélyernyőnek még mindig kitűzhetem.

A FŐSZEREPLŐ

Naponta kell tükör a pofámhoz (nem nézésre, hanem, mert borotválom). Világos tehát, hogy ideje egyet *diszkontszuper-marketingolnom.* Ilyen helyt kevés az Eladó (egy), de azért tőle is megkérdezhetem, nem?

– Csak ez a sárga tükör van most?

– Csak – mondja nyomatékkal, s a polcokon heverő rengeteg tucat dobozba zárt tükörkínálatra intve így óv: – Ne keressen mást, nem érdemes.

Nem is keresgéltem Nekeresdig. A második felnyitott skatulyából elővarázsoltam azt a fehér tükröt, amely fürdőszobánk puritán berendezéséhez ment.

– Jöhet – nyújtottam át némi diadallal a lebeszélő biznismennek a nyitott dobozt.

– Ez jöhet? – kérdezte hitetlenül.

– Igen – bólintottam – ez, a fehér.

– Nekem mindegy – vont vállat.

Kissé mégis hosszasan blokkolt. Éreztem: közben egyre kevésbé szeret. Blokkjával sorbaálltam a pénztárnál s megint odasétáltam az ő kicsiny csomagolóasztalkájához. Rajta hevert kettő db. zárt göngyöleg (doboz). Intrikus mosollyal átnyújtotta az egyiket; a blokkmásolattal. Belenéztem. A dobozba néztem bele. Természetesen sárgán virított benne a borotválkozó tükör.

– Én – mondottam erreföl – nem a *sárgát* kérem.

– Nem?

– Én a *fehéret* választottam.

– A fehéret?

– Igen. Kérem a fehéremet.

– Kérem – hümmögte, s elém lökte a másik dobozt. Sistergett közöttünk a levegő, szűkszavú kétszemélyes drámánk kulminált. Ez az ember millió cafatra tépett volna engem egy tükör miatt!

Hazamentem; naná, hogy ebbe a dobozba is sárgát dugott. Harmadik felvonásunkban távollétében ragadta magához a főszerepet.

NYUGI, ÁGYAZUNK

Anyósom a magyar tengernél él, nyaranta sokat heverészünk nála a fű közt, minek következtében már mind az öt remek, kényelmes, régimódi nyugágyának vászna elhasadozott. Hagyományos nyugágyvászonnal akartuk hát meglepni krisztkindlire, nehogy megint hosszú téli estéken át a toldozgatással bajlódjon.

Zsák-zsineg-ponyva-szőnyeg-függöny-tapéta-kárpit-pévécéboltba lépünk és kérünk.

– Mennyit? – érdeklődik a formás eladólány.

– Öt régi nyugágyra valót.

– Az annyi mint, mennyi?

– Hát ötször annyi, mint amennyi egyre kell.

– Az mennyi? Nincs énnekem nyugágyam – rázza a fejét tanácstalanul.

– Nem baj – nyugtatja párom –, legalább nem köll rá az új vászon. De azért ugye ez egy olyan üzlet, ahol árulnak nyugágyvásznat is? Igaz?

– Mennyi tetszik? Egyszer egytíz?

– No, az kevés lesz – véli a feleségem.

– Akkor kettőhatvan – próbálkozik az eladó.

– Mondja, az nem sok?

– Akkor – nem tudom.

– Ön sem tudja? – fordulok ezek után udvariasan a diskurzusunkat merengve figyelő, jól öltözött férfiárushoz (vagy márkamenedzserhez). – Mit? – vakkantja, fölijedve nyakkendőigazgató álmodozásából.

– Hát, hogy mennyi legyen a nyugágyra való vászon – tolmácsolja a bájos leányka problémánkat készségesen.

A férfikolléga elegánsan saccol: – Mondjuk, kettőnyolcvan. Vagy kilencven?

– Kérdezhetek még valamit? – vetek véget a totózásnak, egészen türelmesen.

– Tessék. Azért vagyunk.

– Önök ketten ugyebár egyként nem tudják, hogy egy hagyományos nyugágyhoz hány méter nyugágyvásznat kell venni, hogy elegendő legyen a fölerősítésekor?

– Ja, per pillanatnyilag nem – vallják rokonszenves őszinteséggel és egyhangúlag.

– Uram! Magának sincs ilyen nyugágya? – próbálkozik még a feleségem.

– De van. Három – válaszol önérzetesen a férfiú. – Miért?

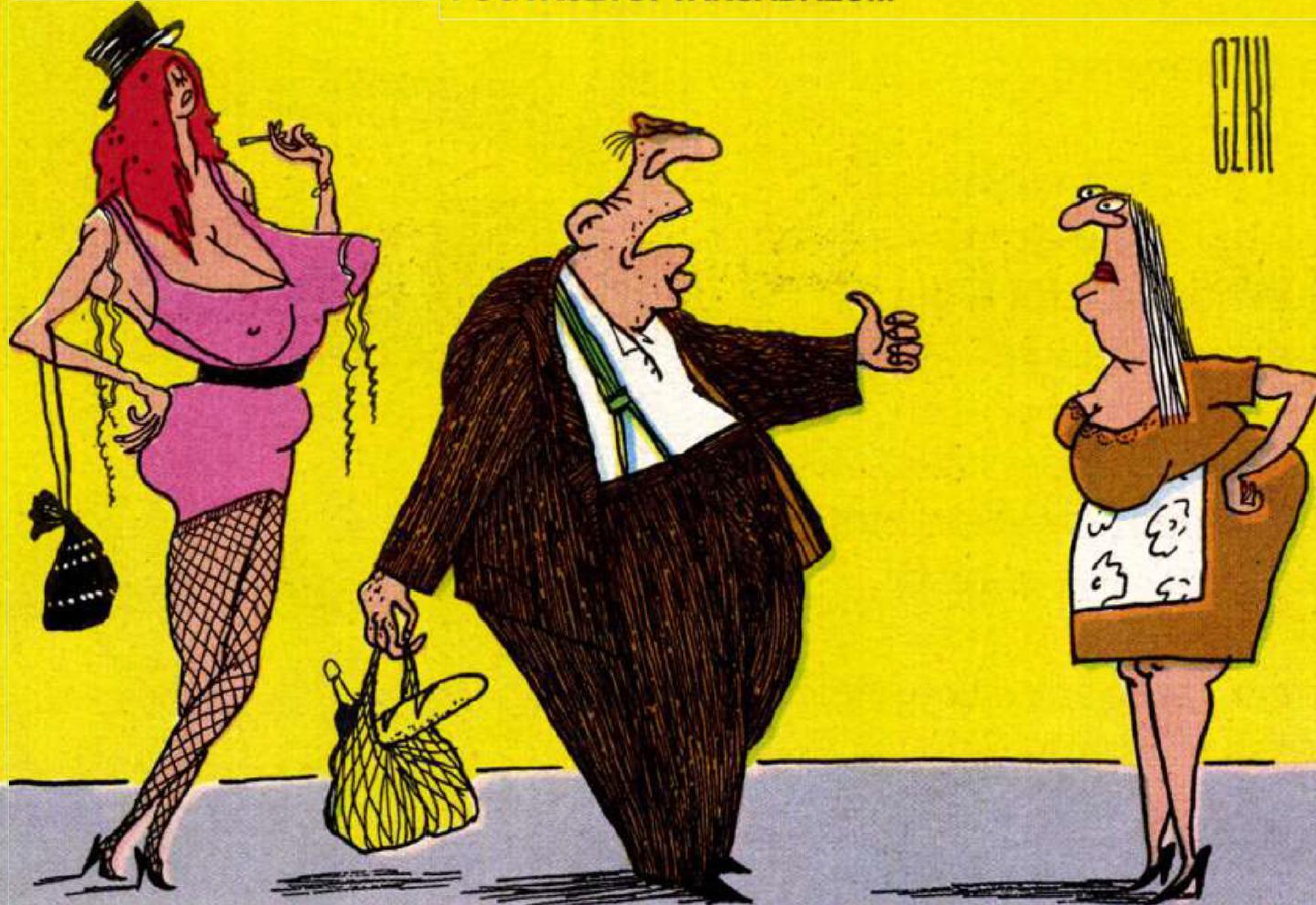
– Semmi. Szóval: ki tudná megmondani nekünk itt, ebben az üzletben, hogy mégis hány centi vászon vagy ponyva, vagy bármi kell egy hagyományos kerti nyugágy áthúzásához?

– Talán a – a Szalontai úr. Ott van. A szőnyegeknél. Odamegyünk. – Szalontai úr?

– Örvendek. Szalontai Károly. Kihöz van szerencsém?

Slussz, ők nyertek. Nyáron az undorító gumimatracainkon sziesztázunk majd, a mi szorgalmas, értelmes biokerti hangyáink között.

ISZLAI ZOLTÁN

– Ne haragudj, anyukám, hogy megvettem, de olyan guszta kiszerelésben állt ott, hogy nem tudtam neki ellenállni.

DRÁGUL A VÍZ

– Miért nem mész a kocsmába szlopálni, miért ezt a drága vizet iszod?

– Én igazán nem vagyok gyanakvó természet, kolléga, de ellenőrizte az új altatóorvos diplomáját?

– Akárhányszor kidobom, mindig visszajön.

ELTÉRÍTÉS

HACSAK

Jön a reggeli nagyvizit.

– Hogy vagyunk, hogy vagyunk, Ede bácsi?

Dekulek Ede, Pro Szanitéc-díjjal kitüntetett rendszeres betegünk felkönyököl, nehézkesen, erőtlenül:

– Nem tudom, a főorvos úrék hogy vannak! De én vacakul!

Odahúzza köpenyénél fogva a főorvost magához. – Tessék mondani, esküszöm, köztünk marad: mennyi lehet még nekem hátra?

A főorvos visszahőköl, aztán tréfára veszi:

– Nyugodjék meg, Ede bácsi! Két plusz három, avagy öt, vagy tíz év... hacsak... Miért foglalkozik ezzel?

– Elmondom. A gyerekek, az unokák miatt! Szegény jó apám, Isten nyugosztalja, egyetlen példányban állított elő engemet, indigó nélkül, és erre az egyre nagy szükségem lenne, még jó ideig! Hacsak...

Nevet a slepp, felnyög a szomszéd ágyon a szobatárs.

– Na ármost! – folytatja Dekulek bácsi. – Hallom az újságban, olvasom a rádióban...

– Fordítva!

– Mondhatom úgy is: *malloh za nabgásjú, mosavlo a nabóidár* ...de ennek semmi értelme! Szóval úgy áll a dolog, hogy a gazdasági fellendülés kezdetét mindig két-három év múlva ígérik, hacsak... Az Európai Közösség tagjai, ugye, az ezredfordulóra fogadják be hazánkat, hacsak... A jelenlegi osztrák vagy német életszínvonalat az ezredforduló után érjük el, hacsak... Hogy érem én azt meg, ezzel a szívvel, hacsak...?

– Nyugodjék meg, Ede bácsi! Ezzel a szívvel maga *egészen a haláláig* elélhet!

– Jaj, de jó! Akkor talán megérem, hogy nemcsak folyvást romlik, hanem egyszer még javul is az életszínvonal – nyugodott meg Dekulek Ede. – Hacsak...

Ágyszomszédja újra felnyög, hangosan jajgat, Dekulek megint csak odahúzza maga mellé a főorvost, és azt súgja:

– Doktor úr! Ez a szegény ember egész éjjel jajgatott, szenvedett, anyját, Krisztust és őrangyalát szólítgatta, egy percre se tudtam pihenni tőle! Nincs itt egy különszoba, amelybe a haldoklókat fektetik?

– Nyugodjék meg, Ede bácsi! *Ez az a szoba!*

ALFÖLDI IMRE

DARVAS SZILÁRD:

A LÓ MÁSIK OLDALA

Sok szó esett már az úgynevezett „pártargot"-ról, vagyis hogy bizonyos meghonosodott kifejezéseket közhelyszerűen használunk, ráadásul unos-untalan és a leglehetetlenebb változatokban.

Megkérdem például a kollégától, hogy érzi magát, különös tekintettel nemrég lezajlott betegségére.

– Helyes, hogy felvetetted ezt a kérdést... – így kezdi a választ.

Az ilyen ember megérdemelné, hogy kérdés legyen, és a gaz vesse fel. Ezek talán még azt is, hogy eső lesz, úgy mondják: az ég irányt vett a felhőkre. Azt is élére állítják, amit nem kéne, reggeltől estig viszonyulnak, ki- és beértékelve egymást.

Szükséges dolog az ilyen értelmetlen szóhasználat ellen küzdeni, de azért ezt is mértékkel műveljük. Vannak ugyanis egyesek, akik e gyermekbetegségből fő harci kérdést csinálnak, és olyankor is megverik a dobot, amikor pedig a szóban forgó kifejezés tökéletesen a helyén van. Íme:

Mesélem a barátomnak, hogy egy érdekes könyv tanúsága szerint (szerzője Jean-Jacques Brousson, Anatole France egykori titkára) Napóleon többek közt azért vesztette el a waterlooi csatát, mert „átesett a ló másik oldalára".

Erre elkezd velem kiabálni:

– Szégyelld magad, író létedre te is ilyen fantáziátlan vagy... Nem tudsz valami eredetibb kifejezést találni?

Mondom: mi helyett?

Azt mondja: a ló oldala helyett.

Elképedek.

– Miért? Te hogy mondanád?

– Százféleképp! – dühöngi. – Azt mondanám, hogy Napóleon az ellenkező végletbe esett! Vagy hogy eltúlozta a dolgot! Esetleg túllicitálta önmagát!

Szelíden magyarázgatom neki, hogy egyik se jó, mert Napóleon a waterlooi csata előtt nem licitált, esni ugyan esett, de nem túlzásba, hanem a ló másik oldalára.

Erre mérgesen legyint és otthagy.

Pedig nincs igaza, mert az említett könyv leírása szerint a kérdéses napon a következő történt, ami erősen befolyásolta az ütközet sorsát:

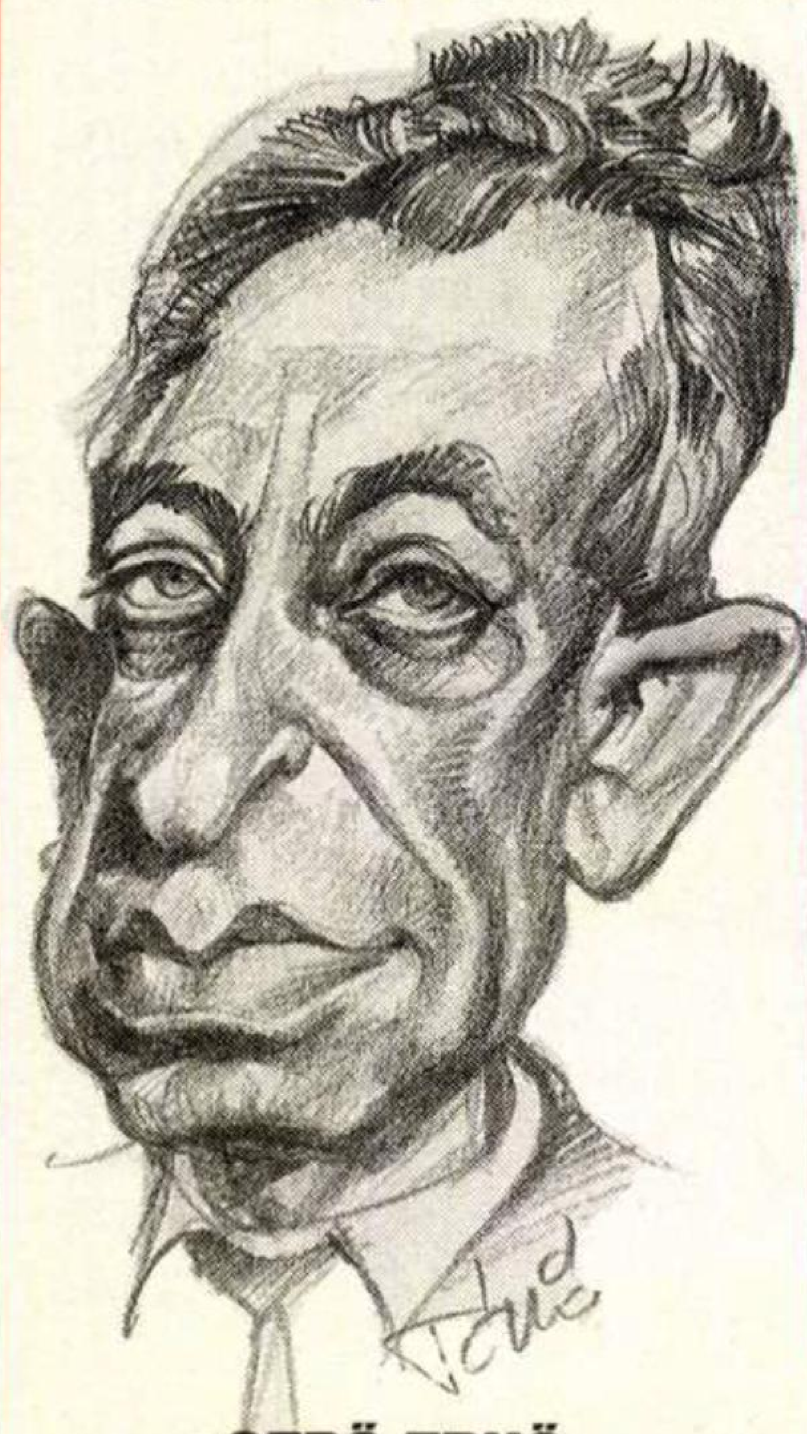
Napóleon lóra akart szállni, és jelt adott egy gyalogosnak, hogy segítse nyeregbe. Bizonyos de Ricard nevű újonc ezt a megtisztelő feladatot olyan lelkesedéssel hajtotta végre, hogy a császár lefordult a túlsó oldalon, és akkorát nyekkent mint valami liszteszsák.

Hát lehet ezt másképp mondani, mint hogy „Napóleon átesett a ló másik oldalára"?

Azért mondom: küzdjünk a helytelen szóhasználat ellen, de csak mértékkel. Ha egy elterjedt kifejezés tökéletesen fedi a tényállást, ne ijedjünk meg, mondjuk ki bátran.

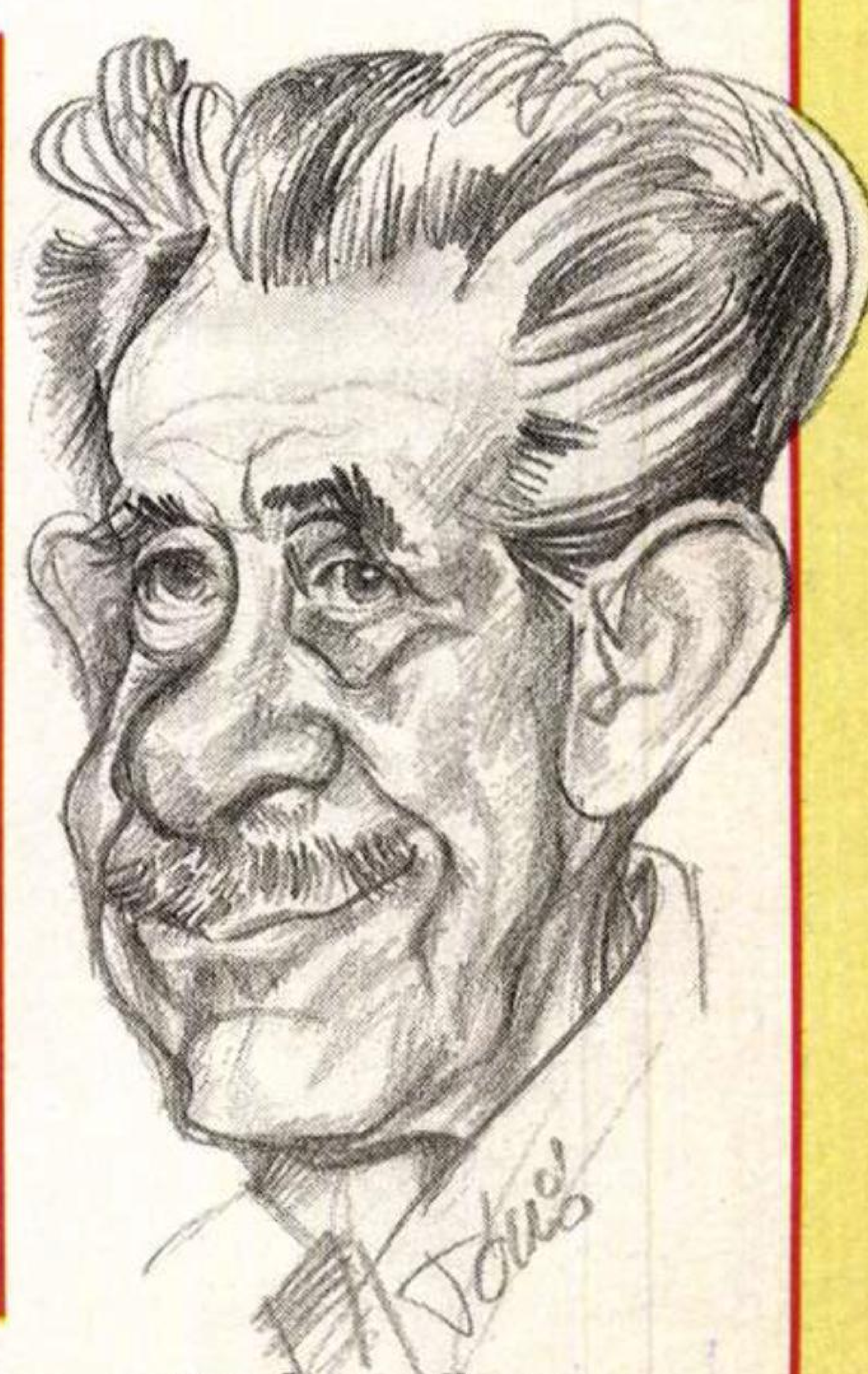
Ellenkező esetben könnyen átesünk a ló másik oldalára, és szűk keresztmetszete lesz a frazeológiánknak.

Nem újszülött kedves olvasóink bizonyára emlékeznek az 50-es évek viccére:
Disszidálni akar a brácsás. A határon elkapják, bekísérik az örsre. Ott – mindenki nagy megdöbbenésére – a brácsa tokjából egy kis Rákosi szobor kerül elő.
– Hát ezt miért akartad magaddal vinni?
– Honvágy ellen...
Tónió rajzait hasonló indokból közöljük. Nosztalgia ellen...

GERŐ ERNŐ

CZINEGE LAJOS

BERECZ JÁNOS

ACZÉL GYÖRGY

SZEX-OLDAL

SZILÁNKOK

KITŰNŐ KUTYA

– Vettem egy házőrző kutyát. Olyan jól látja el a feladatát, hogy engem sem enged be a lakásomba. Azóta szállodában alszom.

*

IZGALMAS KRIMI

– Doktor úr, vegye ki a vakbelemet, de nem tilthatja meg, hogy közben ne olvassam ki ezt a krimit.

*

BUNDA

– Maga tehetségtelen futballista! Ilyen ordító gólhelyzetben gólt lőni!

*

ÓVINTÉZKEDÉS

– Szerződtettem két testőrt havi nyolcvanezerért, akik arra vigyáznak, hogy ne rabolhassák el a havi nyolcezer forint nyugdíjamat.

*

KOCSMÁBAN

– Igaz, hogy ittas vendéget nem szolgálunk ki, de azért a kedves vendég rendelhetne legalább egy liter rumot.

*

SZTK-BAN

– Először az egészségeseket kérem, aztán jöjjenek a betegek.

*

KÖZLEKEDÉSI VÉTSÉG

– Nem elég, hogy a hivatalunkban szabálytalanul megelőzött engem, most még az országúton is?!

*

TERHESSÉG

– A terhesség tizedik hónapja a legnehezebb, mert most már nekem kell cipelnem a gyereket – mondja a férj.

*

ÜZLETBEN

– Mit óhajt a kedves vevő?

– Azt, hogy fogadják a köszönésem és visszaköszönjenek.

– Azzal most nem szolgálhatunk. Tessék benézni talán a jövő héten.

*

PÁRBESZÉD

– Kedves uram, irigylem önt, hogy olyan jó alvó, de legalább ne horkoljon. Vagy ha már horkol, akkor legalább váltson át moll hangnemre, mivel ez a szimfónia is moll hangnemben íródott.

– Miért zaklat? A legjobb álmomból keltett fel! Őszinte leszek: én nem értem a nehéz zenét. Egy ilyen hangversenyen én csak unatkozom, és rögtön elalszom. Tudja mit szeretek én? Hogy „Jöjjön ki Óbudára..." vagy, hogy „János, legyen fenn a Jánoshegyen..."

– Akkor miért nem ül be egy műsoros szórakozóhelyre, hogy meghallgassa a zongoránál dr. Stepp Frédit?

– Mert az pénzbe kerül, ide meg potyajegyet kaptam...

*

ÉJFÉL UTÁN

– Uram, van egy dugóhúzóm. Most már csak egy üveg bort kellene szerezni hozzá.

GALAMBOS SZILVESZTER

SZEXKONTROLL TANFOLYAM

– És holnapra százszor leírod, hogy óra alatt nem csöcsörésszük az osztálytársnőnket.

– Azt mondta a barátnőd, hogy jól áll neked.

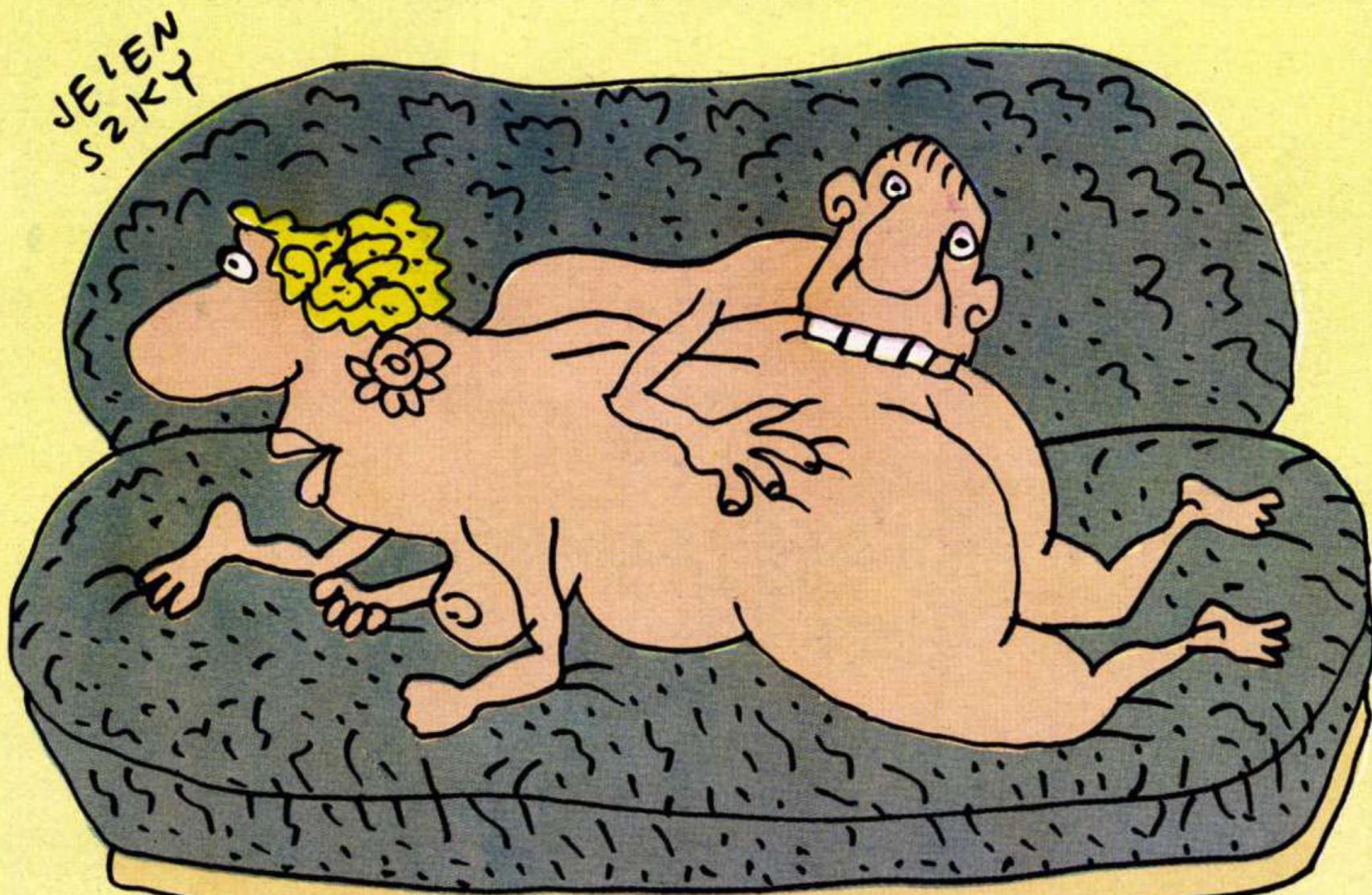
A NŐI LÉLEK TITKAI

– Én elismerem, fiam, hogy te sokkal ügyesebb vagy a kádban, ellenben a Dezsőke meg mindig vállalja, hogy ő ül a lefolyódugón.

– Jól van, tudom, anyukám, hogy most nem aktuális a húsvéti ünnepkör, de jobban örülnél, hogyha egy fehérszakállú puttonyos öregúrral kapsz rajta.

– Ha jól emlékszem, Ödön, maga azt mondta, hogy vegetáriánus.

TURKÁLÓ

TURKÁLÓ rovatunkban ezúttal nem kellett egy kis hibáért a szomszédba mennünk. Megfogadjuk Szász Béla és több más kedves olvasónk tanácsát: saját portánk előtt sepregetünk, nehogy az a vád érhessen bennünket, hogy más szemében a szálkát is észrevesszük, a magunkéban a gerendát sem... Igyekezni fogunk, hogy a hasonló gerendák még a megjelenés előtt szemünkbe tűnjenek.

Szegény Victor Hugora rájár a rúd. Pesti utcáját sokan következetesen *Hugó* utcának mondják, így, ahogy írva vagyon, nem pedig Ügó-nak, ahogy illenék... Sőt, volt már arra is példa, hogy a V. Hugo utca táblája annyira megzavart egyeseket, hogy *ötödik* Hugóként emlegették. Ez persze nem mentség baklövésünkre...

Kedves Olvasónk, valamint Victor Hugo és Alexander Dumas urak szíves elnézését kérjük.

* * *

Dumas francia regényíró, a Nyomorultak című regény írója, karácsony előtt értéklevelet kapott, benne egy 1000 frankos bankjegy volt elhelyezve, mellette ez a pár soros levél: A Jézuska küldi karácsonyra, a levél sarkában pedig a kiadó aláírása. Az 1000 frank egy vagyonnal felért, felét nyomban ajándékokra költötte és széthordta jól ismert nagycsaládosoknak, míg a megmaradt 500 frankot Jean Valjean családjának ajándékozta, a Nyomorultak főszereplőjének.

IGEN TISZTELT SZERKESZTŐSÉG!

Lapjuk 48. évfolyama 52–53. számára való hivatkozással csak a „Karácsonyi röhejek" sorába sorolható Dénes Géza meglepően újszerű irodalomtörténeti megállapítása, mely szerint „Dumas francia regényíró a Nyomorultak című regény írója" volt.

Fenti miserabilis badarság leközlésével elérte lapjuk a „Badar sajtó '92" non plus ultra-ját, melyből az a tanulság vonható le, hogy mindenkinek a saját portája előtt is sepregetni kellene időnként.

Baráti üdvözlettel,
Victor Hugo úr nevében is:

SZÁSZ BÉLA

Tengerre, magyar!

Ezer magyar kalandvágyó turista október 17-én hajóra száll, hogy körbeutazza az Adriai-tengert. A Mediterranian Sky nevet viselő görög luxushajóval járják be az olasz, görög, izraeli és egyiptomi partokat és Kréta szigetét, s mindenütt eltöltenek egy-két napot.

Meglátszik, hogy nem tartozunk a tengeri népek közé. Az Adrián keressük az izraeli és egyiptomi partokat. Aki keres, talál?
(A KURIR-ban találta eg olvasó. Nyertes Zsuzsa a hajó utasait szórakoztatta műsorával.)

BÚTOR SHOP
Aranyvasárnap AKCIÓ!
Ha Bonanza hálóinget rendel, ajándékot kap.
Reklámáron: 57.990,-Ft

Attól félünk: örült tolongás lesz!
(A Szuper Infóból ollózta: Semei Ferenc, Szombathely).

A VILÁGVÁROS ÁRNYÉKÁBAN

Távolságok voltak, vannak — lesznek?

A fővárost övező agglomerációban, a Keleti pályaudvartól nem egészen 404 kilométerre bújik meg Mende ez a tipikusan ingázó-alvó település. Mióta világ a világ, azóta Mende közigazgatásilag Monorhoz tartozott, az egykori járási központhoz, térségi kisvároshoz. Az itteniek na-

Távolságok mindig voltak és lesznek is. Ám a mende-monda szerint Mende nincs olyan messze...
(A Pest Megyei Hírlapban találta: Tóth Imréné, Monor).

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 312 Ft, fél évre 624 Ft, egy évre 1248 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/03-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles.
Brazília: Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Kazal Lászlónak volt egy nagyon nagy sikerű magánszáma, melyet ő maga is nagyon élvezett. Évekig ezzel lépett fel. Egy szilveszter éjszakán is hóna alatt hegedűvel érkezett meg Erkel színházi fellépésére. A Rendezőiroda ügyeletese méltatlankodott:

– Lacikám, megint a cigányszámot adja elő? Hiszen ezzel már legalább ötször lépett fel itt az Erkelben!

Kazal így válaszolt:

– ... (Felelet az ábra fősoraiban.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977.
Beküldési határidő: január 26.

A LAPPOK NAGY TAVA · ZŰRZAVAR · ... BÁRÁNY (JANCSÓ FILMJE) · ARANY JÁNOS ÁLTAL SOKSZOR IDÉZETT NAGYSZALONTAI TORONY · A VÁLASZ ELSŐ RÉSZE · GYAKRAN VÍZ ALÁ KERÜLŐ TERÜLET · UGYAN, DEHOGY · RÉSZBEN LEÖNT! · INDIAI GYÜMÖLCS · ... MARIA RILKE · A ZÖLD-SZIGET LAKÓJA · PULCSIT KÉSZÍT · KAPU ELÉ RÚG · OLIMPIAI BAJNOK ATLÉTANŐ (IBOLYA) · AM. HÍR. SZERZŐ ÜGYNÖKSÉG, R. · SPANYOL HÁZAK BELSŐ UDVARA · REPÜLŐGÉP LESZÁLLÁSA · A VÁLASZ BEFEJEZŐ RÉSZE · FÉNYREKLÁM · VIDÁMAN ÉNEKEL · EGYRE ZORDABBÁ VÁLÓ · CÉZIUM · A SZÁVÁBAN VAN! · HÍVA EGYN. B. · A NÉMA SÍP! · PRAZEODÍMIUM · HÓDÍTÓ NÉP V. · ITÁLIAI VÁROS · ... VISZONY · PAUL ... (AM. SLÁGERÉNEKES) · KUTATÓCSAPAT · EGYKORI VÉGVÁR VÁROSA · PEREM · ABLAKREDŐNYÖK · KNOCK OUT, R. · FAKULTÁS · LENTI HELYRŐL · A SUGÁR BETŰJE · ...-TIN-TIN · PÁTENS RÉSZE! · CSUKLYÁS VIHARKABÁT · VÉDETT LEGELŐHELYEK · GIGA- · NYEREGBEN ÜL · RÚZSOZZÁK · DUPLÁN: VÁROS · FÖLDRE FEKTET · MEGAKADÓ · SZÁZ ... MAGÁNY: MÁRQUEZ · DIAVÉG! · ... ÉS SALAAM · SVÉD HÍRIRODA · VOLENS · MUFF FELE! · FOGASRA HELYEZ · KOPOGTATÓT SZERELTEK RÁ! · OLIMPIAI BAJNOK VÍZILABDÁZÓ · ANGOL MÉRFÖLD · IDEGEN NŐI NÉV · MONZA RÉSZE! · BEC. SZÜLŐ · SZÁM. GÉP KÖZPONTI EGYSÉG · TOTÓTIPP · ... SÁMUEL (ÁRPÁD-HÁZI KIRÁLY V.) · TETTRE KÉSZTET · BEC. FFINÉV · ETET-... (JÓL TART) · AAAA! · SULI · INDIÁN DIADALMI JELVÉNY · POTOM EGYN. BETŰI · ZENEI ALKOTÁS, MINT PÉLDÁUL A RIGOLETTO · FRAKNÓ RÉSZE! · MAGYAR AUTÓJEL · TÚLIZESÍTETT · RONGYVÉGEK! · SZÁRAZ (KLÍMA) · ALBERT EINSTEIN · PASSAU EGYIK FOLYÓJA · ... REFORMÁTUS KOLLÉGIUM · DRÓTDARAB!

Az 52–53. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„... A feleségem még nem hagyta szóhoz jutni."

300-300 Ft-ot nyertek:
Szűcs Károly, 5400 Mezőtúr, Béke út 2.
Gémes Alma, 1124 Budapest, Tamási Áron u. 3.
ifj. Egri István, 5510 Dévaványa, Zrínyi u. 16.
A nyereményeket postán küldjük el!

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őrzünk meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT RAJZAI

ÉVFORDULÓNAPTÁR, 1993

250 000 000 éve

– i. e. 249 998 007. december 1-jén hunyt el Triconodon Futrinka, az első ősemlős, aki merő lustaságból inkább szült a macerás tojásköltés helyett.

250 000 éve

– i. e. 248 007-ben a Donga Bonga Horda demokratikusan megválasztott alelnöke feltalálja a beszédet.

2500 éve

– i. e. 507-ben Telea Küblosz athéni választópolgár a Türannoszok elűzése után, a demokrácia 3. évében egy nyomasztó februári reggelen feltalálta a mániás depressziót.

1000 éve

– 993. október 28-án magyarosított Ricsefia Fero (az Árpádsáv feltalálója) Lajosra.

750 éve

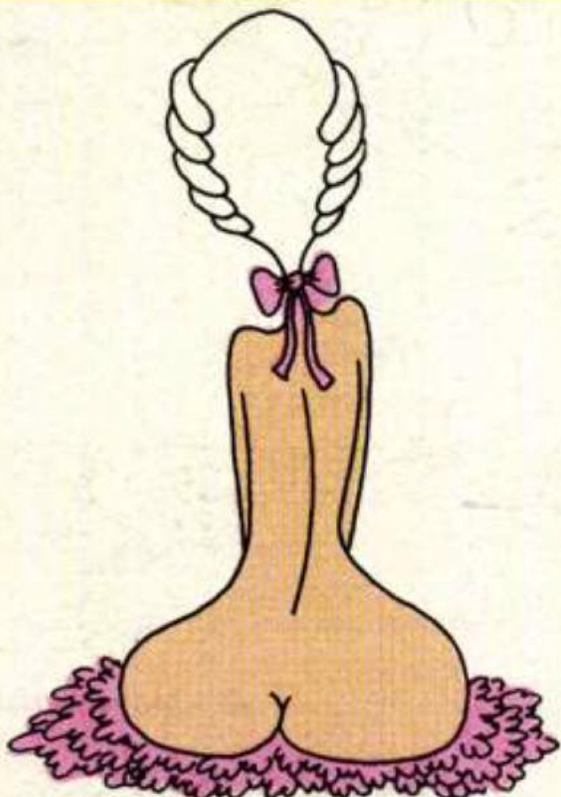
– 1243. május végén Böffenbach mongol nagykánkán feltalálja a médiavita megoldását, de felfedezése hosszú időre feledésbe merül.

500 éve

– 1493 telén Miguel Tornado dö Lénarancs felfedezi Amerikát, de szólnak neki, hogy Kolumbusz tavaly már megelőzte.

250 éve

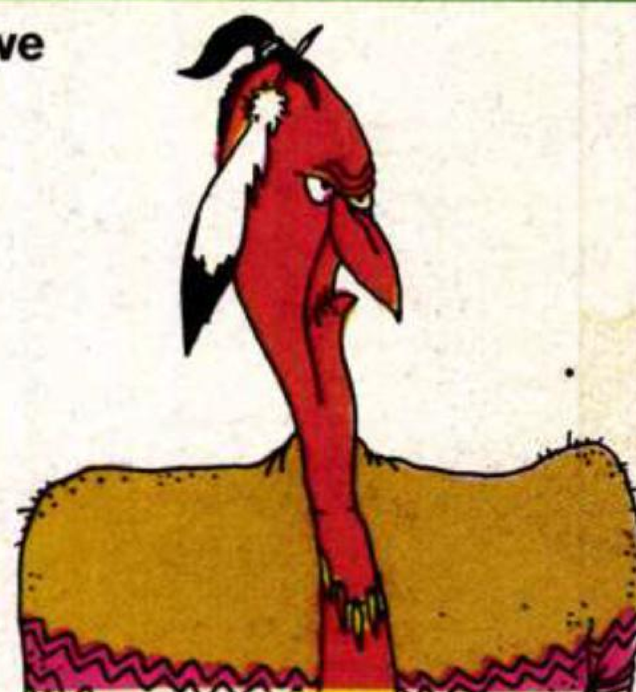
– 1743-ban Mme Pompadour hátat fordít Versailles-nak, és korát messze megelőzve felfedezi az intim betétet. XV. Lajos teljes körű megelégedésére.

200 éve

– 1793. április 16-án végezte a nyaktiló alatt Maximillien Bidé, a francia forradalom lánglelkű szónoka, aki a konvent-beli felszólalásaiban megalkuvás nélkül szállt síkra a lábizzadás és a kopogós römi alkotmányba vételéért.

150 éve

– 1843 júniusában Nagy Pech szeminol indián törzsfőnök a farmerek etnikai tisztogató akciói miatt az amerikai fegyveres erők beavatkozását kérte. A beavatkozás sikeres volt: a hadsereg rövid, de véres harc során kiirtotta a teljes törzset.

125 éve

– 1868. augusztus 5-ének éjszakáján Vcsi Ducsi bengáli nagyherceg 14-szer alapított dinasztiát, amely teljesítményével bekerült a Gyarmatbirodalmi Guinness Rekordok könyvébe.

100 éve

– 1893 szeptemberében szabadalmaztatta Pier Padödö, a Pasteur Intézet tehetséges munkatársa a pasztőrözött tehenet, a pasztőrözött fejőlányt – majd néhány hónapi szanatóriumi bentlakás után – a pasztőrözött elmeosztályt.

75 éve

– 1918. január 26-án döbbent rá Petya Pucsigin matróz a sötét jövőre, amikor a parasztküldöttek szovjetkongresszusának és a munkás- és katonaküldöttek kongresszusának egyesülése után a parasztküldöttek a büfében elitták a katonaküldöttek elől az összes vodkát.